

PROFESIA TA

- O industrie de mare viitor: Chimia.
GHIDUL PROFESIILOR: Pînă în 1980, zeci de mii de tineri vor opta pentru: ATOMIST.
Curier.

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6421 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 8 IANUARIE 1970

ANTICAMERELE ARENEI

- PRIM PLAN: Fotbalul Cum privim piramida?
O ecuație nerezolvată: SPORTUL DE MASĂ STUDENTESC

Acțiuni proprii, concrete pentru ÎNDEPLINIREA RITMICĂ A PLANULUI

ION POPA

prim secretar al Comitetului de sector nr. 3 al U.T.C. București

În anul 1970 întreprinderile și uzinele din sectorul nostru au înscris, prin planul de stat, sarcina de a obține o producție industrială cu 11,3 la sută mai mare decît cea realizată în 1969.

rea costurilor de producție. Ca urmare, direcția principală a activității organizațiilor U.T.C. de pe raza sectorului nostru va trebui să fie cultivarea în rândul tinerilor a unei atitudini plină de răspundere față de ceea ce fac la locul de muncă.

În scopul satisfacerii acestor cerințe organizațiile U.T.C. vor trebui să apeleze, firește, la experiența acumulată dar, totodată, să discearnă ceea ce a dat în anul trecut rezultate bune față de aceste forme și metode din munca lor care au purtat încă amprenta superficialității, a formalismului. Din acest punct

de vedere merită să ne aplecăm cu grijă, de pildă, asupra uneia din acțiunile care au vizat lărgirea orizontului de cunoștințe profesionale ale tinerilor. Nevoia policalificării, necesitatea de a face ca tot mai mulți tineri să lucreze, cu aceleași rezultate, sau cu rezultate apropiate în mai multe meserii — evident, apropiate între ele — ni se pare a fi fost anul trecut, ca și în etapa actuală, un adevărat număr comun al cerințelor unor întreprinderi ca Uzinele „23 August”, „Republica”, „F.C.M.E.”, „Progresul”, „F.R.B.” și altele.

Încă din cursul anului trecut, biroul Comitetului de sector și-a structurat programul său în acest sens. Faptul a fost marcat prin conceperea și desfășurarea — încă din 1969 — a unei acțiuni pe care am denumit-o „Caruselul meseriilor”. Cum o arată și numele, prin ea scontăm să se realizeze pași realși, foarte importanți, pentru un număr tot mai mare de tineri, în ceea ce privește însușirea unor cunoștințe dintr-o meserie adiacentă celei de bază. „Caruselul

meseriilor” nu-și propune să rezolve problema enunțată printr-o campanie, să spunem, de câteva luni și nici măcar de un an. Dimpotrivă, acțiunea noastră vizează stabilirea unui program complex și de durată, urmărirea nominală a modului în care se preocupă tinerii — și ajutorarea lor — să acumuleze, deocamdată, cunoștințe teoretice din a doua profesie și, apoi, deprinderile necesare practicării celei de a doua meserii. Ea presupune găsirea acelor forme și mijloace de stimulare a interesului tinerilor — pentru lărgirea calificării profesionale care să corespundă, înainte de toate, unei situații obiective și anume nu numai nivelului de pregătire actual al acestora, ci și structurilor timpului lor liber: elevii la liceul seral, navetiișii, tinerii cu sau fără familie etc. Este suficient, cred, să argumentăm necesitatea găsirii mijloacelor adecvate pentru aceasta dacă voi cita aici faptul că, din totalul salariatilor din întreprinderile sectorului — salariati prin care se găsesc numeroși tineri — circa 30 la sută sînt navetiișii, legați strict de mijloacele de comunicație spre localitățile de domiciliu, iar mulți alții sînt elevii la seral. Pentru 1970 organizațiile U.T.C.

(Continuare în pag. a II-a)

VIITOARELE CAMPANII SE PREGĂTESC ACUM!

— La noi sectorul porcin se va dezvolta în mod deosebit. Anul acesta vom ajunge la 5.000 de capete, îmi spune președintele cooperativei agricole de la Grivița. La Gheorghe Doja aflasem ceva asemănător: de la 1.700 capete existente în același sector în 1970 se va ajunge la 2.500, iar în 1971 la 5.000. Bineînțeles, și aici, ca și la Grivița, va fi nevoie de un număr de brațe mai mare, de recrutarea unor noi îngrijitori. Iar cînd inginerul agronom din comuna Milosești preciza că „posibilitățile noastre sînt mai mari în legumicultură, aici vom extinde suprafața de la 30 la 50 hectare” avea desigur în vedere aceeași tendință de dezvoltare a cooperativei sale. În unele locuri se luaseră deja și măsurile de pregătire necesare: construirea unor maternități, a unor îngrașători de mare capacitate etc.

ȘTIE ACEST LUCRU ȘI ORGANIZAȚIA U.T.C. A COOPERATIVEI AGRICOLE?

Atita doar: brațele de muncă, ele constituiau, mai mult sau mai puțin, un semn de întrebare. Și pentru că ne-am obișnuit să considerăm că organizațiile U.T.C. de la sate își fac o datorie de onoare din orientarea tinerilor spre aceste sectoare mai dificile, am vrut să văd și de data asta cum se achită de ea, în cazurile acestea mai mult decît concrete, întîlnite în județul Ialomița. Surprizele n-au întîrziat să

D. MATALEA

(Continuare în pag. a II-a)

Avancronică la sesiune: Studenții ai anului I de la Institutul Politehnic din Galați în haine de lucru, în laboratorul de chimie.

Foto: EMIL COJOCARU

TOLERANȚĂ ȘI INTOLERANȚĂ ÎN DOMENIUL DEBUTULUI

Ce este acela un debut? Dicționarul, intrucît privește debutul literar, este evident insuficient. Prima dovadă o constituie calitatea debuturilor. Un debut poate fi bun sau rău, promitător sau lipsit de elocvență, excepțional sau fără nici o valoare ș. a. m. d. Intr-o producție editorială din ce în ce mai masivă, debutul riscă, în toate aceste cazuri, să rămîna anonim. Există însă prejudecata, cu o istorie bine consolidată ca orice prejudecată, că un debut elocvent își face pînă la urmă drum în conștiința publică după cum unul care nu spune nimic se pierde de la sine. Neexcluzînd asemenea

cazuri, trebuie să spunem că mentalitatea ca atare ni se pare de-a dreptul anticulturală. Ea este din aceeași specie cu sinistra credință în genul neculтивat, spontan, natural (care, firește, nici el nu poate fi exclus!). În spatele unor asemenea prejudecăți stă o penibilă concepție retrogradă, asupra evoluției culturii. Aceasta acreditează ideea „mersului de la sine”, natural, spontan etc., în virtutea căruia cultura este un soi de monstru inex-

M. COSTEA

(Continuare în pag. a IV-a)

OMUL — OGLINDA EPOCHII

UN RAPORT IMPLICIT

CIVILIZAȚIE —

OȚEL PUR, ATIT. „Dacă-mi place ingineria? Întrebați-mă atunci dacă-mi place arta flamandă, să spunem. Artă flamandă poate să-mi placă, ori nu. Dar meseria mea, e datoria mea. Și 8 ore pe zi, nu numai că nu stau să mă tot futreb dacă-mi place, dar nu mă interesează nimic altceva decît ceea ce fac — adică oțel pur”. Ingerul Marian Dumitru, 25 de ani, șef de schimb la instalația de tratare a oțelului sub vid din U.M.G.B. își exercită profesia-datorie în chip exemplar, muncind nu 8 ore, ci uneori

cînd se decenează cuptoarele, chiar 16 sau 18 ore. Cu o mare și permanentă rigoare pentru puritatea acestui oțel. Cu un aplicat interes pentru menținerea parametrilor proiectați ai cuptoarelor, pentru studiul înnoirii tehnologiei și, firește, a aplicării ei astfel fînoite.

VIORICA TĂNĂSESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

PARTICIPARE

10 000 POEȚI — 10 000 SCRITORII

INTERLOCUTOR:

Ov. S. CROHMĂLNICEANU

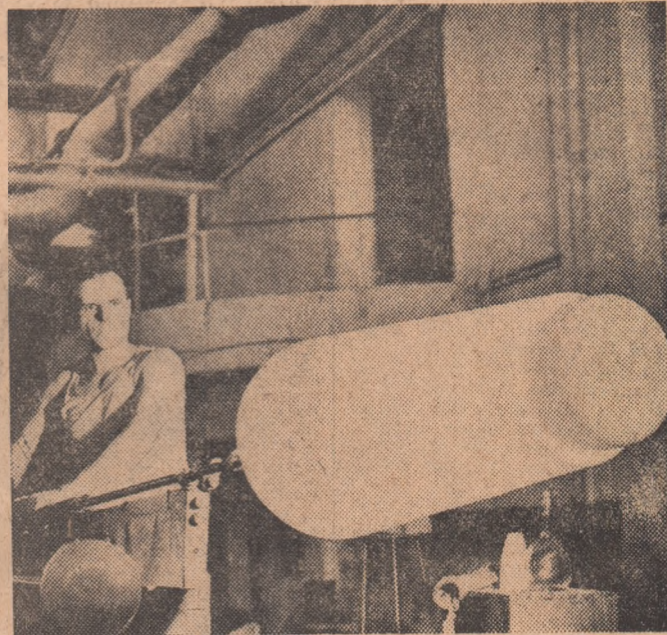
campanie — constatăm în ziare și reviste de specialitate — în care debutanții sînt făcuți prof „în corpore”. Convingerea mea este că orice literatură se dezvoltă tocmai pe baza unei cantități însemnate de lucrări care

apar — vîndînd efervescența. Maiakovski spunea „că să scoți un dram de poezie trebuie să sondezi tone de minereu verbal”. Dacă această operație făcută de poet pe cont propriu este firească, naturală, atunci și

SMARANDA JELESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

EFICIENȚĂ ȘI DEFICIENȚĂ ÎN PROGRAMAREA CURSURILOR FACULTATIVE

Fabrica de becuri din Fieni

SINTERIZAREA ȘI OȚELURILE SPECIALE POT ASIGURA

UN RAPORT INVERS

PROPORȚIONAL

ÎNTRE CALITATE ȘI CANTITATE

Ce tehnologii noi au fost puse la îndemina industriei de către cercetarea metalurgică românească și unde pot fi ele

aplicate cu eficiență maximă? Care sînt rezultatele obținute prin introducerea oțelurilor superioare în construcția de mașini și cum pot fi ele ridicate la un nivel superior? Iată întrebări la care ancheta noastră încearcă să ofere un răspuns succint.

Primul interlocutor prof. univ. Alexandru Domsă, șeful catedrei de tehnologia metalelor la Politehnică din acest oraș.

— Cercetările colective de la catedra noastră — ne-a spus d-sa — vizează exploatarea la maximum a avantajelor pe care le prezintă pentru metalurgia sinterizării pulberilor. Actualmente la I. S. Cimpia Turzii avem o stație experimentală în care, pe baza unei tehnologii brevetate și în strălucite obținem — cu materialele românești — pulberi metalice de calitate superioară și cu un preț de cost scăzut. Vrem însă să mergem mai departe și căutăm procedeele cele mai economice pentru a scurta cu una, sau chiar două, treptele din „scara” metalurgică clasică: minereu-furnal-oțelărie-laminor. Primele experiențe sînt încurajatoare; am reușit să obținem prin reducerea minereului cu

gaz metan o pulbere care poate fi utilizată direct în oțelărie, sărînd peste furnal și realizînd, deci, o imensă economie de material.

În plus, pulberea obținută e mai pură (98 la sută) decît cea obținută prin procedeele clasice. Încercările noastre urmînesc, pe viitor, producerea pulberilor direct în laminare, trecînd deci și peste faza oțelăriei. Evident, cu o reducere imensă a consumurilor materiale și, în primul rînd, a celor de metal.

În legătură cu studiile privitoare la economisirea metalului efectuate în cadrul Institutului de cercetări în tehnologia construcțiilor de mașini (I.C.T.C.M.), ing. Alexandru Andrian, consilier științific al institutului, ne declara:

— O invenție realizată în cadrul I.C.T.C.M., cu largă aplicare, se referă la fevile cu aripioare pentru schimbătoare de căldură formate direct, prin laminare. Schimbătoarele de căldură sînt utilizate în domeniile cele mai variate, de

gaz metan o pulbere care poate fi utilizată direct în oțelărie, sărînd peste furnal și realizînd, deci, o imensă economie de material.

P. JUNIE P. SPIRA OV. PAUN

(Continuare în pag. a II-a)

— O cerință care se face resimțită în momentul de față — ne asigură asist. univ. Dan Mihai Bîrliba de la catedra de filozofie, chimie, artă universală etc., care sînt urmărirea aspectelor contemporane ale dezvoltării acestor domenii. Aceste cursuri ar interesa și cadrele didactice.

În cadrul Institutului politehnic din București sînt organizate un număr mare de cursuri care asigură completarea pregătirii de specialitate a viitorului inginer.

La Facultatea de electronică, cursurile sînt orientate spre o tematică aplicativă, pe urmele inginerului electronic trebuie să fie și un bun practician, care să cunoască în amănunt tehnologia proceselor de fabricație.

În acest sens, orientarea cursurilor facultative asigură însușirea unor cunoștințe necesare viitorilor specialiști, cit și deprinderea de a folosi instalațiile și mașinile electronice. După cum ne asigură prof. dr. ing. Vasile Cătineanu, decanul facultății, „în acest an universitar funcționează cîteva cursuri facultative noi, pe lângă cele introduse în anii anteriori. Astfel, cursul de teoria siguranței de funcționare a devenit acum unul din cursurile cu cea mai mare afinență de studenți, deși la primele ore nu se prezentau decît 12 studenți. Ministerul învățămîntului a propus, începînd cu anul viitor, înțierea unor cursuri postuniversitare, pe o perioadă mai lungă de timp, privînd această problematică de o mare actualitate științifică și funcțională.”

În facultate există însă și

MIRCEA CRISTEA

(Continuare în pag. a IV-a)

Interviu cu ing. Vasile Iordăchescu, secretar general al Automobil Clubului Român

A. C. R. ÎN 1970

„CIMPOIUL DE AUR”

„YR IMK” s-a ntors acasă...

UN SECOL DE LUMINĂ

CENTENARUL INSTITUTULUI AGRONOMIC „DR. PETRU GROZA” DIN CLUJ

În cadrul Festivalului internațional al cimpoiilor, organizat la sfârșitul anului trecut în localitatea Erice din Italia...

„TOTUL A DECURS CONFORM PROGRAMULUI” DECLARA ECHIPAJUL PRIMULUI AVION T.A.R.O.M. CARE A FACUT OCOLUL PAMINTULUI

după o premieră turistică în jurul lumii începută din țară la 11 noiembrie 1969...

locurile de popas ale avionului condus într-o astel de călătorie generată pentru prima dată de un echipaj românesc.

ANDREI BANC

ÎNTRĂ CALITATE

(Urmare din pag. 1)

la rafinării și motoare, până la frigider. Prin aplicarea bresului nostru se realizează economii la consumul de metal între 30 și 40 la sută față de același produs obținut prin procedeele clasice...

a consumului de metal la vagoanelor de cale ferată. Vom pune de asemenea, la punct asimilarea unui oțel cu 9 la sută crom și 1 la sută molibden...

condițiilor de încălzire a lingourilor de oțel înainte laminării pentru eliminarea pierderilor de apar datorită fenomenului de arsură...

„Buletin meteorologic” la „cota” sateliților și a electronicii

Privesc un set de fotografii reprezentând diferite zone ale globului: insulele britanice și Groenlanda, Marea Mediterană cu Africa de nord și Sicilia, Caucazul, Marea Caspică și Lacul Aral...

ÎNDEPLINIREA RITMICĂ A PLANULUI

(Urmare din pag. 1)

„Progresul”. Dacă ne preluăm și dacă vrem ca în 1970 ele să se răspîndească în cit mai multe din întreprinderi, o facem deoarece, acolo unde s-au aplicat, au dat rezultate foarte bune.

„CIMPOIUL DE AUR”

„CIMPOIUL DE AUR”. În cadrul Festivalului internațional al cimpoiilor, organizat la sfârșitul anului trecut în localitatea Erice din Italia...

„YR IMK” s-a ntors acasă...

după o premieră turistică în jurul lumii începută din țară la 11 noiembrie 1969. Pentru prima dată un echipaj românesc...

UN SECOL DE LUMINĂ

CENTENARUL INSTITUTULUI AGRONOMIC „DR. PETRU GROZA” DIN CLUJ. Important așezămînt al învățămîntului superior din țara noastră...

„Buletin meteorologic” la „cota” sateliților și a electronicii

Privesc un set de fotografii reprezentând diferite zone ale globului: insulele britanice și Groenlanda, Marea Mediterană cu Africa de nord și Sicilia, Caucazul, Marea Caspică și Lacul Aral...

ÎNDEPLINIREA RITMICĂ A PLANULUI

„Progresul”. Dacă ne preluăm și dacă vrem ca în 1970 ele să se răspîndească în cit mai multe din întreprinderi, o facem deoarece, acolo unde s-au aplicat, au dat rezultate foarte bune.

„CIMPOIUL DE AUR”

„CIMPOIUL DE AUR”. În cadrul Festivalului internațional al cimpoiilor, organizat la sfârșitul anului trecut în localitatea Erice din Italia...

„YR IMK” s-a ntors acasă...

după o premieră turistică în jurul lumii începută din țară la 11 noiembrie 1969. Pentru prima dată un echipaj românesc...

UN SECOL DE LUMINĂ

CENTENARUL INSTITUTULUI AGRONOMIC „DR. PETRU GROZA” DIN CLUJ. Important așezămînt al învățămîntului superior din țara noastră...

O INDUSTRIE DE MARE VIITOR:

O PROFESIE DE ÎNALTĂ SPECIALIZARE

In dorinta de a prezenta tinerilor nostri cititori date cit mai amanuntite despre viitorul profesiei de CHIMIST, despre necesarul de cadre si perspectivele pe care industria chimica le ofera...

ing. NICU CONSTANTIN
ministru adjunct al M.I.Ch.

In conditiile dezvoltarii vertiginose a productiei, tehnicienilor le vor reveni sarcini de mare raspundere in conducerea proceselor de aparatura, a instalatiilor automate, in supravegherea si intretinerea aparatelor...

In conditiile folosirii tot mai eficiente a fortei de munca, prin cresterea continua a productivitatii muncii in economia noastra...

Complexele, vor conduce agregate de inalta tehnicitate. Numeroase asemenea posturi, care cer cunostinte deosebite pentru exploatarea instalatiilor de mare capacitate...

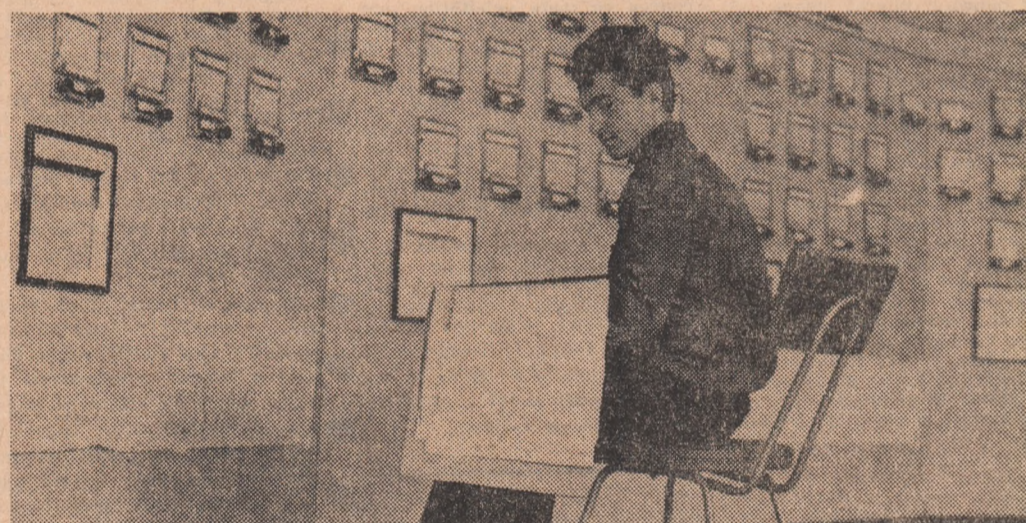
Subinginerii - categorie noua de cadre a carei lipsa a simtit-o si industria chimica si pe care am incercat sa o suplinitim folosind ingineri, maiisri sau tehnicieni...

Muncitorii calificati - operarii chimisti vor avea temeinice cunostinte de fizica, chimie, electro-mecanica. Ei vor supraveghea, de la panoul de comanda procese tehnologice...

CONDITIILE DE ADMITERE IN ȘCOLILE M. I. CH.

- Se pot inscrie in școlile M.I.Ch. - școli profesionale, de ucenici sau licee industriale - absolvenții școlilor generale de 8 ani in virsta de cel puțin 15 ani și cel mult 18 ani.
Actele necesare pentru inscrierea candidatului:
- Certificatul de absolvire a școlii generale in original.
- Certificatul de nastere - originalul și o copie.
- Fișa medicală a candidatului.
- Buletinul de analiză a sangelui, efectuat cu cel mult trei săptămâni înainte de concurs.
- Rezultatul examenului radiologic pulmonar, efectuat cu cel mult 3 luni înainte de concurs.
Examenul medical al candidaților inaintea concursului este obligatoriu.
Concursul de admitere constă in probe scrise și orale de limba română și matematică din materia școlii generale.
Concursul de admitere se organizează in două sesiuni:
- Sesiunea de vară, in lunile iunie și iulie,
- Sesiunea de toamnă, in luna septembrie.

PROFESIA TA

Sub privirile atente ale operatorului, parametrii atinși de instalații coboară în „carnetul de bord”. Un aspect de la tabloul de comandă al Combinatului chimic-Pitești. Foto: C. CIOBOATA

ȘCOALA - ÎN LEGĂTURĂ DIRECTĂ CU MARILE COMBinate

NICOLAE DIACONESCU, director adjunct al Direcției personal și învățământ din M.I.Ch.

Industria chimică este ramura cu cel mai înalt grad de automatizare, de tehnicitate din economia noastră. Pentru a stăpâni și exploata utilajele complexe, marile agregate industriale, dintre care unele complet automatizate, este nevoie de cadre cu un înalt nivel de calificare profesională. Muncitorilor din industria chimică li se cere să poasă temeinice cunostinte teoretice de specialitate și deprinderi practice în meseria pe care și-au ales-o.
Pentru realizarea acestui deziderat, rețeaua de școli a M.I.Ch. s-a dezvoltat continuu. In ultimii ani au fost înființate și dezvoltate nu mai puțin de 10 școli școlare de chimie, cuprinzând școli profesionale, tehnice și de maiisri, precum și 10 licee industriale. Majoritatea acestor unități de învățământ dispun de o bază materială nouă, laboratoarele și atelierele sunt dotate conform celor mai exigente norme ale învățământului contemporan, asigurând un cadru optim pentru pregătirea elevilor la un nivel cit mai înalt. Numai în anul 1969 s-au dat în folosință localuri noi, spațioase pentru școlile profesionale din Iași, Gh. Gheorghiu-Dej, Ploiești, etc. Ele se alătură celorlalte școli profesionale din București, Turnu Măgurele, Râmnicu Vilcea, Pitești, Căldărești etc.
Acest program de dezvoltare a rețelei de învățământ a M.I.Ch. va continua și în anii următori. In anul 1970 se vor inaugura noile localuri ale liceelor industriale din Brăila și Turda, precum și ale școlii profesionale din Brăila. Vor începe, de asemenea, lucrările de dezvoltare ale grupului școlar și liceului industrial din Piatra Neamț, ale grupului școlar și liceului industrial din Făgăraș, ale noii școli profesionale din Găești.
Rețeaua de învățământ a M.I.Ch. cuprinde în prezent școlile profesionale, cu o durată de 2-3 ani, care pregătesc operatori chimisti pentru marile unități industriale ale chimiei. La Turnu Măgurele, Craiova, Năvodari, Făgăraș, Victoria - în specialitatea operator chimist pentru industria îngrășămintelor chimice. Școlile profesionale din Ploiești, Gh. Gheorghiu-Dej, Pitești - operatori chimisti pentru industria maselor plastice și antidaunatori, iar cele din Piatra Neamț, Iași, Brăila - operatori

scolarizării, o indemnizație lunară de 500-600 lei in primul an, iar apoi de 700-850 de lei. La absolvirea școlii profesionale sau de ucenici, tânărul este încadrat în producție ca muncitor calificat, la prima treaptă de salarizare, care corespunde unui salariu de aproximativ 950 de lei lunar. După un stagiu de 3 luni el poate susține probele pentru trecerea la categoria superioară, dintre care cea imediat următoare corespunde unui salariu de 1050 lei. Totodată, absolvenții școlilor profesionale și de ucenici își pot continua studiile - prin examene de diferență - la liceele industriale sau pot urma școlile de maiisri.
Absolvenții liceelor industriale de chimie pot ocupa în întreprinderi o gamă largă de funcții tehnice care cer studii medii de specialitate, în aceeași condiții ca absolvenții actualelor școli de specializare postliceală și de maiisri. Ei vor lucra, de asemenea, ca muncitori de înaltă calificare pentru exploatarea instalatiilor de mare tehnicitate ale viitoarelor obiective industriale. Absolvenții liceelor industriale își pot desăvîrși studiile de specialitate în învățământul superior - în facultăți sau școli de subingineri.
Pentru ridicarea continua a nivelului de pregătire în unitățile noastre de învățământ, considerăm că este necesar să se realizeze o apropiere mai accentuată a procesului instructiv-educativ de problemele concrete, practice ale meseriei. Insoțirea practică a meseriei va trebui să devină obiectivul principal al școlarizării. Pentru aceasta - și măsurile cuprinse în planurile supuse spre aprobare de Ministerul Învățământului confirmă din plin această tendință - este necesar ca timpul afectat practicii elevilor în laboratoare, ateliere și direct, în producție, să crească continuu. Paralel cu acest proces de accentuare a instruirii practice a elevilor, în școlile noastre va crește simțitor și nivelul cunoștințelor științifice de specialitate, asigurându-se o bună pregătire, o competență mare mai ridicată, viitorilor muncitori ai industriei chimice. De rezolvarea acestei sarcini de mare răspundere depinde, evident, punerea la viață a amplului program de dezvoltare pe care partidul ni l-a pus în față.

PÎNĂ ÎN 1980, ZECI DE MII DE TINERI VOR OPTA PENTRU: ATOMIST

Potrivit prevederilor, până în anul 1980 România va produce 1.800-2.400 megawati „nucleari” din totalul de energie electrică ce va fi produs atunci. Dacă resursele hidro și termo energetice - oricât ar fi ele de mari - sînt totuși limitate, energia nucleară constituie răspunsul sigur al marilor probleme pe care le ridică necesitățile uriașe de energie ale viitorului nu șra îndepărtat.
Țara noastră a pășit încă mai de mult în rîndul statelor care cercetează atomul în scopuri pașnice. In 1954 a luat ființă reactorul nuclear de cercetare de tip eterogen, care funcționează cu uraniu - în două bogății (10% U235, U238); ulterior au mai fost construite acceleratoare, un ciclotron, un betatron, iar cercetătorii noștri și-au dovedit capacitatea contribuind, în cadrul laboratoarelor de la Dubna, la identificarea hiperonului anti-sigma minus și la alte descoperiri.
Cu toate acestea, - ne spune tov. Gheorghe Bratu, inspector al secției de pregătire a cadrelor din Comitetul pentru energie nucleară -, ce avem astăzi are destul de puțină continuitate cu ceea ce vom face mine. Atomul poate fi pus la treabă în două moduri: prin intermediul izotopilor radioactivi și în energia nucleară. In primul domeniu al izotopilor radioactivi - cu atât de vaste aplicații în industrie, agricultură și cercetare, am pus deja la punct un sistem de pregătire a cadrelor. El constă din Școala de tehnicieni înființată de I.P.A. și din cursuri de utilizare a izotopilor, organizate de Comitetul pentru energia nucleară.
Despre ce fel de cursuri e vorba?
Postuniversitare, cu durata de 3 luni. Am ajuns la pregătirea celei de a 30-a serii, iar dacă ținem seama că în fiecare serie există cite 50-80 cursanți, veți înțelege că facem față necesarului de cadre. Cititorii dumneavoastră vor înțelege că nu e de ajuns să vrei să lucrezi în industria atomică, ci că trebuie să înveți de așa manieră, încît să fii selecționat la aceste cursuri postuniversitare.
Care este necesarul de cadre pentru celălalt domeniu, al energeticii nucleare?
Numărul necesar de cadre e de ordinul zecilor de mii. In realitate, noi nu pornim de la zero: avem o serie întreagă de oameni calificați în cele 300 de unități nucleare din țara noastră. Dar asta nu înseamnă deloc că am rezolvat situația. Gîndiți-vă la noile posturi unde vom avea nevoie de chimiști, analiști, fizicieni, electroniști, metalurghiști, la care se adaugă cadrele pentru proiectarea, construirea, exploatarea și întreținerea centralelor nucleare.
Cîți ani de pregătire sînt necesari pentru a forma un specialist în energetica nucleară?
Cîrca 7-10 ani, după terminarea liceului.
Sîntem aproape de începutul deceniului al optulea. Ați luat măsuri pentru calificarea specialiștilor?
Paralel cu pregătirea normală a cadrelor, prin toate institutiile de învățământ superior, a luat ființă o grupă de specializare în centrale nucleare-electrice în cadrul secției de Termoenenergetică a Facultății de energetică din Institutul politehnic București. In afara de aceasta, are loc pregătirea intensivă a unor specialiști parțial formați - de pildă, un inginer bun de la o centrală clasică poate fi calificat intensiv în cîrva ani. In sfîrșit, cei mai buni ingineri ai noștri sînt trimiși în străinătate pe o durată de 6 luni - 2 ani, pentru a se specializa pe lîngă centralele existente.
Sînt suficiente toate astea, tovarășe Bratu?
Pentru început, da. Odată cu construirea primei centrale nucleare la noi în țară, vom trimite mai puțini oameni în străinătate, îi vom specializa aici, într-un număr care nu va mai ține seama de considerentele precum cheltuielile valutare. In viitorul apropiat, mi se par necesare unele schimbări în programa analitică a învățămîntului mediu, precum și înființarea de noi secții sau chiar facultăți de specialitate, avînd în vedere avîntul pe care-l va lua industria noastră atomică, cu implicațiile sale vaste în toate domeniile de activitate.

GHIDUL PROFESIILOR

derente precum cheltuielile valutare. In viitorul apropiat, mi se par necesare unele schimbări în programa analitică a învățămîntului mediu, precum și înființarea de noi secții sau chiar facultăți de specialitate, avînd în vedere avîntul pe care-l va lua industria noastră atomică, cu implicațiile sale vaste în toate domeniile de activitate.

CURIER

Neculai Dascălu, str. Moldovei nr. 33, Comănești: Toate informațiile privind profesiunile legate de rețeaua căilor ferate le găsești în pagina „Profesia ta” publicată în „Scințea Tineretului” nr. 6411 din 25.XII.1969.
Marin Aconi, Compania P.C.I. Tecuci: Nu poți urma o școală tehnică dacă nu ai absolvit liceul. Deci, după terminarea stagiului militar urmează să te reinscrii în clasa a XI-a și să absolvi liceul. Abia după aceea îți poți pune problema dobîndirii unei noi profesii. Cum asta se va întâmpla, în cel mai bun caz după trei ani, informațiile pe care ni le ceri sînt premature.
Aurelia Mureșan, Sălaj: Rețeaua școlilor tehnice sanitare am publicat-o în pagina „Profesia ta” aparută în 4.XII.1969. Materia cerută la concursul de admitere în aceste școli este cea înusată în clasele IX-XII de liceu.
Damian Dumitru, Bălcoi Vasile Stancu, Iași: Școlile profesionale nu pregătesc radiotehnicieni. După cum se vede chiar din denumirea profesiunii, ei nu sînt simpli muncitori ci tehnicieni, cu alte cuvinte se situează pe o treaptă de calificare superioară, fiind specialiști de pregătire medie. Și pentru a deveni tehnician trebuie să ai studii liceale. Voi, fiind abia în clasa a VIII-a, urmează să vă delimitați mai precis: dacă vă place această profesie atunci trebuie să frecventați întii liceul; dacă vreți totuși să urmați o școală profesională atunci nu puteți decît să vă alegeți o altă meserie.
Anton Ungar, comuna Rudăria, jud. Caraș-Severin: Pentru profesia la care te gîndești ai o singură posibilitate: să candidezi la Facultatea de drept din București, secția științe administrative.
Gheorghe I. Dodoiu, comuna Vidra, Jud. Vrancea: O singură școală tehnică postliceală pregătește depozitari în aparate de radio și televiziune. Ea aparține UCECOM și este situată în București, str. Economu Cezărescu nr. 47. Pentru a te putea înscrie la concursul de admitere va trebui să iei, în prealabil, legătura cu Uniunea județeană a cooperativei meșteșugărești - Vrancea care-și fixează planul de școlarizare în funcție de necesitățile locale. Pe această bază, își recrutează candidații, cărora, la absolvire, le asigură locuri de muncă.
Gianna Radinschi, Galați: In învățămîntul nostru universitar nu există o facultate de ziaristică. Există însă o grupă care studiază, din anul III, teoria și practica presei pe lîngă Facultatea de limbă și literatură română, studenții putînd susține examenul de stat în această specialitate.

CURIER

Table with 2 columns: Liceul Industrial de chimie and Tehnologia chimică. Lists various schools and their specializations.

INFINITUL ÎN LUMINA CU Capodopera

Ne-am obișnuit să scotim monumentul apăsător al arhitecților sau sculptorilor, să asociem monumentalul așa-zisul material definitiv: bronzul, marmura, fierul sau betonul. În aceste cazuri, genul creator se exprimă prin materie și există o dată cu ea, atât vreme cât dăinuiește fizic, în luptă cu timpul care dacă îl atestă perenitatea artistică, muscă neîndurător sau ruinează cu înecabilă înțepătură. Și, paradoxal, monumentele definitive, capodoperele în bronz sau platră sînt mai șubrede decît cele așternute în cuvinte sau transpuse în sunete.

Poi fi monumentale, plecînd de la spiritalitatea exprimată, opere literare sau muzicale, este monumentală liada și tot astfel creația beethoveniană. Din sunete și armonii, pămîntene sau cerești, materializate a înefabilului, s-a născut, universală și definitivă, fără egal în forță și desăvîrșire, o creație mai tare decît bronzul sau decît piatra, un monument sublim, frumos ca visele omenirii, mareț ca aspirațiile ei și veșnic ca lumea. **Simfonia a IX-a.**

Este un dar pe care ni l-a făcut omul născut în urmă cu două sute de ani, titanul care s-a ridicat pînă în țările cerești spre a cuprinde de acolo universul și s-a pătruns vibrat, dramatic, tragic chiar, dar deplin, de ceea ce în viața noastră fi durere sau bucurie, ne-a înțeles pe toți și s-a înălțat la puterea deosebită și înfîșurată în mîngăia lui. Ludwig van Beethoven (1770—1827) a compus 32 de sonate, 17 cvartete, 5 concerte, opera „Fidelio” și 9 simfonii, toate la un loc reprezentînd monumentul pe care îl înconorează **Simfonia a IX-a** în re minor. Este suprema împlinire în idee și simțămînt, în spiritualitate și în tehnică a compoziției, este sublima expresie a ceea ce reprezintă spiritul beethovenian. Este înconjurarea prin grandoare, profunzime și expresivitate a tot ceea ce se înfăptuiește în muzică pînă la el. Capodopera s-a născut în vreme, rezultat al unor acumulări pe care cu înțelepciune și explicații anii, obișnuții ani. A încolțit în mîntea tinărului prin 1793, atunci cînd avea 23 de ani, dar cînd fusese însemnată oare? Se știe că pe atunci compozitorul suferea de surditate și că pînă pe note „vers cu vers” **Oda bucuriei** de Schiller, avea odă care din pricina cenzurii nu se numise a libertății.

Dar bucuria e una cu libertatea și amîndouă înseamnă împlinire la capăt de luptă.

În 1824, la 7 mai, odată cu prima audiere a **Simfoniei a IX-a** se încheia un proces început în urmă cu trei decenii. A trecut de la idee la acel fragment tematic din Simfonia a II-a, acea

o dată cu libertatea bucuria pentru semenii săi, pentru ce-i cere-i erau frați. Prindea contur suprema capodoperă în ființa omului care în raport cu viața vibra zguditor, ajungea la trăiri necuprinse de cel obișnuit, la acumularea unei uriașe energii care-și impunea trans-

de VIRGIL
BRĂDĂȚEANU

avea să se transfigureze în capodoperă, el, care-l făcea pe semenii săi să cunoască bucuria divină a artei prin muzică, ajunsese tocmai în acești ani surd.

Situația dramatică a omului face procesul creației tragic și grandios, faptul pare de neconceput, dar astfel suprema capodoperă își găsește adîncul

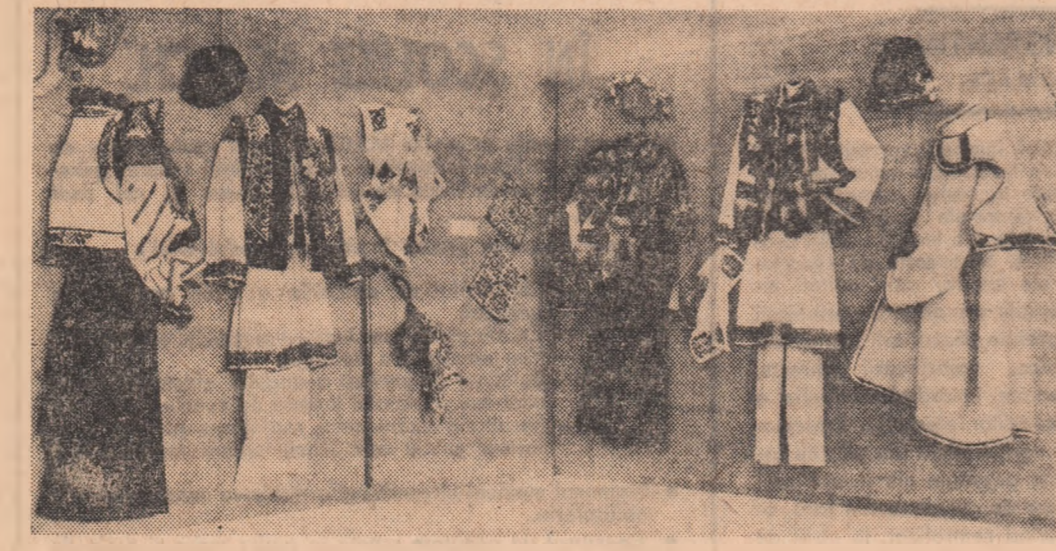
SIMFONIA A IX-A DE BEETHOVEN

superbă izbucnire din partea I-a, acel splendid fortissimo care în 1803 anunță capodopera înconcută de **Oda bucuriei**. Apoi, tot Vienna, capitală a muzicii, avea să audă, reunită într-un concert rămas fără pereche, la 22 decembrie 1808, Simfonia a V-a, numită și Simfonia destinului, Simfonia a VI-a sau „Pastorală”. Concertul nr. 4 și alte opere beethoveniene. În încheiere a fost prezentată atunci **Fantazia pentru pian, cor și orchestră**, (op. 80), avîndu-l ca solist pe Beethoven, preludiul a ceea ce avea să devină Simfonia a IX-a, precupare tot mai prezentă în viața compozitorului, tot mai adîncă, cu tot mai ample semnificații și mai înalte înfăptuirii artistice în mersul către desăvîrșirea care a prins viață înțita dată la 7 mai 1824.

Cite se legau de Simfonia a IX-a, ultima și cea mai reprezentativă creație beethoveniană de amploare!... S-au adunat în creație visuri și suferințe, bucurii și deziluzii ale omului și ale omenirii, eroi admirabili care și-au trădat imaginea, iubiri care-l aduseseră omului bucurie, iubiri care-l făcuseră să cunoască suferința. Și-au spus cuvîntul în înșușoarea nămolnică a celor ce dominau lumea, manifestările nedreptății și teroarei spirituale din timpul lui Metternich, realități care au generat dorința tulburătoare de-a rupe asemenea zăgăzuri și de-a aduce

figurarea. El, Beethoven, furi-torul de monumente sonore, de pe atunci o glorie a omenirii, încercat cu tîlțuri, dar lipsit de bani, neaplecat în fața mal marilor zilei, își striga revoltat, „situația de cenzor”, el, Beethoven, creatorul de supreme armonii, cu întreaga ființă dramatic stăpînită de ceea ce

de mister fără de care poate n-ar fi. Un om surd, un muzicant de geniu surd, poate cel mai nefericit dintre oameni, luptîndu-se să depășească limita umană spre a-l da omenirii certitudinea existenței bucuriei și a dreptului de-a o avea. Știa ce poate să dea: „Eroica”, „Simfonia destinului” stăteau

Secția de artă populară a Muzeului din Suceava

TOLERANȚĂ ȘI INTOLERANȚĂ ÎN DOMENIUL DEBUTULUI

10 000 POETI

(Urmare din pag. 1)

arta pare să fie opinia acreditată — foarte rar critica a semnalat anul trecut — poate din vina ei — cărți foarte bune.

— Da, 1968 a fost numit mi se pare „anul omanului”. În 1969 au apărut mai multe cărți de proză, dar nu la fel de spectaculoase. Dar și acesta este un proces firesc. Doar literatura nu merge în progresul critică. Nu se pot „planifica” acele cărți foarte bune despre care vorbeam.

REP: Deci, după opinia dumneavoastră, nu se întâmplă nimic nefiresc...

— Da da, și am să vă spun ce anume, și de ce dau o oarecare deprețare celor care dovedesc exasperare. În primul rînd formula, o anume formulă de literatură salutară cu mare entuziasm acum este a obosit prin repetare și clișeu, compromițind sau amenințînd să compromită înseși modelele. Apoi: firesc este ca un tînr vînd aplicat pentru literatură să-și poată tipări o plachetă. Nefiresc este ca 80—90 la sută din acești tîneri să se scotocească autonom scriitori! Și înainte de război se tipăreau mii de plachete. Dar „cei 10 mii de poezi” ai României „cum spunea gîndim George Călinescu n-au dat, firește, tot atîtea mii de scriitori. O promisiune și un talent în înseamnă suficient pentru a fi un scriitor. Talentul trebuie să mai fie condus și spre ceva substanțial.

REP: Oricum, vîrsta literaturii coboară vertiginos și nu ne îndolm. De pildă, că printre studenții dumneavoastră, se vor fi găsit și făcători de poezie și, poate, poezii.

— La facultate, uecienția de „student în literă” așa cum se practică ea azi, la un nivel superior, cu mijloace științifice, cu seminar și înaltă înțuță, cu vehicularea autorilor moderni cei mai interesanți, dă o anumită îndeminare în virtutea căreia, unor gășici 8—10 studenți sunt buni care cu o anumită dăruire naturală și cu dexteritate pot face foarte ușor versuri moderne. Aceasta, în fața ei pozitivă, este DEPRINDEREA CU LIMBAJUL POEZIEI. Această limbă s-a învățat de omul cult, de filozof. Intrebarea este, în fața ei ca? Eu sînt îndreptățit să mă întreb în ce măsură scriitorul tînr vine cu o vibrație proprie, cu experiența sa omenească, altfel cădem într-o repetiție, o rînire care este pînă la urmă descurajantă. Și ACEST fenomen nu mai este acceptabil. Criteriile de editare trebuie să devină mai pretentive, în raport cu creșterea fenomenului literar. Firește, absolut tot ce am spus este valabil și pentru noi condeieri ai criticii.

REP: Este interesant de observat că pe cît de violent a fost izbîta lumea literară de numărul mare de cărți apărute, reacția a fost aceeași în fața

una și se dă un moment poetic determinat și în raport cu el trebuie să reacționeze. Epigon — sau în fruntea noului val.

REP: Nu aveți senzația că acest moment de „criză” a limbajului poetic și scris? Actele mimetice se succed cu mare perseverență. Firește, personalitățile de anvergură i se sustrag. Dar peisajul general începe să devină periculos de monoton...

— Eu am să subliniez că aveți dreptate și așa mai accentua un lucru, poate cel mai ambiguu în problema producției editoriale. N-aș vrea să fac o pledoarie în avantajul culva — ci al unei elite profesionale. Există un raport — scriitor-public. El nu este așa simplu cum pare uneori. Adevărata popularitate poetică trece pe un drum mai sinuos, dar raportul există și ca orice raport el implică o dimensiune etică. Mă gresesc cînd spun un tînr scriitor care scrie delicat cu ideea că nu va fi înțeles. Partea etică friabilă a acestei relații a fost întotdeauna atitudinea avangardă. Dar ea și-a asumat și condiția ei. Tine-

rii nostri „rebeli” își asumă atitudinea avangardă, riscul lipsei de audiență, dar în același timp solicită statului, editorilor, să-i publice, să-i susțină — și binește — pe riscul cui?

Sînt de părere că tot ce are o anumită înțuță să vadă lumina tiparului. Greu concep redactorul care zice „nu”. Dar nici nu concep ca toate velleitățile, mai ales cînd ele refuză aprioric în creșterea grea a publicului, să pretindă acest lucru fără nici un sacrificiu personal. Unii scriitori buni merg în rîspăr cu vremea literară, departe de mine gîndul de a fiata gustul comun, dar trebuie să-și accepte cu sinceritate condiția. Alții, tot actul de creație e suspect în rădăcina lui.

REP: Fenomenul despre care vorbim este, spre cîntea eticii lumii literare, destul de rar. Dar alți tîneri care au o înțuță, merită firește să fie puși în discuție. În definitiv, trebuie să existe o anumită modestie în raport cu publicul. El susține, pînă la urmă, pe scriitor...

(Urmare din pag. 1)

plăcibil, cîrui nu i se pot prevedea antecedentele și cu cît mai puțin s-a putea determina un drum, o dezvoltare rațională.

Revenind la producția literară trebuie să recontinem că o cantitate neobișnuită de cărți proaste poate intr-adevăr face imposibilă ori inutilă acțiunea criticii. Vorbim de critica nu numai în accepțiunea curentă, specializată, a termenului — o eșci această este critică de greutate — dar înțelegînd **spiritul critic** al întregii culturi, exprimat de totalitatea instrumentelor dintr-un anumit moment. O „avalanșă” editorială însă nu este orice avalanșă. Vorbim cu îndreptățire de ea numai atunci cînd **spiritul critic** general are ori a avut condiții speciale de diminuare ori chiar dispăruț. Astfel încî „inflația”, dacă e să o privim din singurul unghi normal și util, cel cultural, nu reprezintă pur și simplu o cantitate mai mare sau mai mică de cărți — împotriva cărora ar fi absurd să ne ridicăm — ci o glindă dintr-un anumit moment a spiritului critic. Din acest punct de vedere, deci, cei care desori se arată nepăsători — olimpiada nepăsare — de ceea ce, desigur împotriva, se numește „inflație”, se situează, conștient ori nu, în afara elementelor prerogative profesionale. Pentru că un critic, neînd obligat să țină pipet unui torrent de cărți proaste, de debuturi lipsite de valoare, se cade a medita la fluctuația istorică a spiritului critic. Reflexul permanent al acestuia fiind tocmai sentimentul valorii de care autorii sau scriitorii unei epoci sînt sau nu conștienți. Așadar, exigenta, și apoi valoarea debutului este, pentru un critic adevărat, și nu numai pentru el, nu doar una în sine, a acelu debut anume, ci una reprezentativă. Cu cît mai multe vor fi debuturile nesemnificative în ele însele cu atît scade mîruntul interes pentru un caz ori altul sporind, în schimb, acuitatea conștiinței critice alarmată nu de un debut oarecare dar de deslînuț nașnii de valoare. Una din funcțiile pe care critica și le asumă, oricît de neconștrîns s-ar considera, este tocmai preluarea acțiunii

spiritului critic alterat ori ineficace din cauze multiple. Deci nu pleדם, se înțelege, pentru o mîruntă inventariere contabilicească a debutului și șanselor autorilor care s-au decis pentru o carieră literară — sub imperiul vocăției ori al lipsei de ocupație — ci pentru sesizarea implicărilor aspectului cultural pe care le dezvăluie. Dacă nu înțelegem să „inventăm” probleme, aceea „inflație” fiind una dintre acestea, nu putem fi de acord cu ignorarea sub-stratului real al unor dintre aceste probleme intr-adevăr inventate! De acord: să nu ne împotmînim de cărțile proaste, dar pentru noi nu numărăm acestora este îngrijorător, ci oglindă de pe care ele o întind spiritului critic însuși: falsă, neadevărată, deformantă. Cînd sîntem nevoiți să ne privim în apele tulburi ale unei ogîndi imperfecte nu spargem ogînda pentru ca să dovedim că ea este imperfectă. Sau, dacă o facem, gestul indică o penibilă asemănare cu mistificarea naivă a primitivului neplăcut surprins de prima sa ogîndire. Probabil însă că și în ceea îndreptățit împrejurară motivul a dîne, chiar dacă obscur, se identifică cu năsterea grea a spiritului critic.

Un debut este, direct ori indirect, propria noastră ogîndire. Mai înainte de a-l desființa sau promova — gestul în sine neavînd, firește, aproape nici o importanță — criticul, scriitorul, autorul trebuie să se arate preocupat de cauzele lui și acestea sînt înfipte în ceea ce numim **spiritul critic** al unei epoci. O literatură poate fi îndrumată, dirijată — e cazul să nu ne temem de cuvinte — numai în măsura în care operele, debuturi ori nu, pot fi privite, într-un fel, ca „pretexte” ale spiritului critic conștient de sine. A exalta sau a nega fără spirit critic — iată o soluție „naturală”, „spontană”, dincolo de bine și de rău dar și dincolo de cultură. Iar un critic dezinteresat de semnele, irtare ar fi ele, ale spiritului critic își neagă fără să știe chiar rădăcinile profesiei.

Iată deci, motivele pentru care, nu prima dată acum, abordăm „problema debuturilor”, de fapt o problemă permanentă atîta timp cît literatura nu va înceta să fie și una din formele de manifestare a spiritului critic general.

pentru el însuși și pentru omenii mîruntii, acur era frîmțat de forța uriașă pe care o simțea a supremei îmolniri. Era tragic în toate semnificațiile pe care le reprezenta aparenta neputință omenească a suzereniei și sublim prin nevoia imperioasă prin porunca, aproape cosmică, de depășire. A căutat bucuria, s-a înfrînat să o găsească în luptă cu sine însuși și a crezut fierbinte că a așternut-o în veșnicie — pentru semenii săi. „Ah! iată bucuria e în sfîrșit gășită”, avea să scrie pe partitură: sigur n-a putut fi însă nici atunci cînd, la 7 mai 1821, a „văzut” că năzuința de-a pune pe note bucuria și a reda lumii l-a transfigurat pe oamenii din orchestra, din sală Compozitorul n-a putut decît să vadă succesul și să-a îngăduit mulțumirea de a spera că a făcut monumentalul pe care el nu la auzit niciodată. Ni l-a lăsat nouă, fiecare ur suflă dornic să-l poarte, monument pe care-l putem afla în noi, eternă bucurie însuflețitoare, izvor de energii și de noblețe spirituală, așa ca atunci în 1824, capodopera neatinșă de vreme ci întărită de ea, îmbogățită cu infinite înțelesuri, bun și componentă a oricărei existențe elevate al celor care năzuiesc să fie mai buni.

În anul 1970, anul 200 al existenței beethoveniene, anul Beethoven pe toate meridianele și paralele, Simfonia a IX-a, capodoperă a lumii, operă de artă și de filozofie totodată, bun și valoare de permanență în existența omenirii, eternă nobilitate chemare, va face să cunoască bucuria mai mulți, tot mai mulți oameni.

CRONICA LITERARĂ

„PRINCEPELE”

de EUGEN BARBU

Alegîndu-și ca pretext nu atît epoca fanarioară cît o anumite schemă a ei, Eugen Barbu îl confirmă pe mai vechiul autor al Gropii, carte în care, fapt rar, vocația înfîșurată o materie conștientă. Interesul și nouitatea acestei proze — Groapa — nu stau în reabilitarea morală a unui mediu, autorul neînd un moralist, ci în proprietate termenilor în care acesta este numit, evocat, descris. Groapa nu este nici exaltarea cirturilor „lumii de margine” ci exercițiu liric pe o materie dată. Scriitorul acordă în gama vocăției sale niște tonuri impure obținînd însă un efect auctiv de o surprinzătoare armonie simfonică. Dacă e adevărat că evocarea acestui mediu nu constituie o noitate, autorul avînd în față o respectabilă carieră a temei, meriul său este de a fi scos tema din termenii în care a fost evocată tratînd-o cu superioritate artistică, transformînd-o în simplu pretext. Dacă n-ar fi existat Groapa, Cufuriada ar fi inventată de Eugen Barbu. Scriitorul nu este o natură obiectivă, un creator în sensul lui Ibrăileanu, el ni creează lumi, universuri autonome, ci se proiectează în ele, prefăcîndu-se cî de evocă. Groapa este astfel, protecția vocăției plastice și muzicale a unei naturi subiective care are nevoie de aparatele obiectivității calmanțur. Pentru a fi el însuși scriitorul n-are nevoie să cunoască o anumite viață ci imaginea ei literară. Subiectele sale sînt simple pretexte și de aceea nimic nu se ca potrive mai puțin cu natura acestui scriitor decît rigoarea și complexitatea superioară a romanului, a creației așa zicînd „obiective”. Farmecul Gropii, ca și al Prințelui, în mai mică măsură, cine nu din descrierea unei lumi cunoscute ori din superioara problematizare a realului dar din felul în care un mediu este inventat ori crezut potrivit cu simțurile scriitorului. Lumea „evocată” în Prințelul suferă aceeași metamorfoză semnificativă. Scriitorul adoptă poziția realității cu doctrină, se înarmează cu fișe de personaje, se înconjoară de docu-

mente cu aer doceditor etc. (vor apărea chiar și caetele prințelului) dar scrierea însăși este proiectarea aceluiași vocății plastice și muzicale într-o lume în chip necesar convențional, într-o schemă, ea plauzibilă. În acest sens scriitorul are dreptate să avertizeze că „nu a dorit să facă o reconstituire istorică fidelă unei domnii” după cum dorința sa „de a reda cît mai fidel epoca fanarioară” exprimată în realitate doar trebuința imperioasă de a acredita o anumite schemă a acestei epoci. Epoca fanarioară de care are nevoie scriitorul nu este chiar aceea istorică ci una în care Prințelul, messerul Ottaviano și cellași și poate exista într-un anumit fel, potrivit vocăției scriitorului. El nu „evocă” o epocă ci o înțeoaară fără altă rațiune decît aceea de a-și oferi ilustrație legitimă. Starea lor este ambiguă,

mai des etichioară: ei vor să fie autentici reali, compleși, într-o lume convențională. Față de Groapa acesta este primul și cel mai grav defect de vizuine. (Lă-sindu-se indus în regretabilă eroare de structura vană a limbajului epatant, cineva scrie cu seriozitate: „În substanța halucinantă a basmului, scriitorul creează așadar în locul simbolurilor și caracterelor, tipuri și tipologii izbitor de moderne, oameni care gîndesc, filozofează, deloc mai preios decît Pascal, Machiavelli, Sartre...”)

EFICIENȚA

(Urmare din pag. 1)

cursuri de strictă specializare susținute de cadre didactice și cercetători de la alte institute tehnice. De pildă, cursul de teoria scrierii pe bază unei bibliografii din prelegerile de la cursurile facultative. În acest fel va exista o mai mare participare a studenților la problematica deschisă de aceste cursuri, eliminîndu-se totodată neajunsurile care mai persistă încă în acest domeniu unde precupărire a cadrelor didactice nu sînt încă suficiente, pe măsura posibilităților existente.

De asemenea, cadrele didactice să propună teme pentru profesorele de diplomă din materia acestor cursuri, iar la cercurile științifice să se efectueze anumite lucrări pe baza unei bibliografii din prelegerile de la cursurile facultative. În acest fel va exista o mai mare participare a studenților la problematica deschisă de aceste cursuri, eliminîndu-se totodată neajunsurile care mai persistă încă în acest domeniu unde precupărire a cadrelor didactice nu sînt încă suficiente, pe măsura posibilităților existente.

cursuri de strictă specializare susținute de cadre didactice și cercetători de la alte institute tehnice. De pildă, cursul de teoria scrierii pe bază unei bibliografii din prelegerile de la cursurile facultative. În acest fel va exista o mai mare participare a studenților la problematica deschisă de aceste cursuri, eliminîndu-se totodată neajunsurile care mai persistă încă în acest domeniu unde precupărire a cadrelor didactice nu sînt încă suficiente, pe măsura posibilităților existente.

cursuri de strictă specializare susținute de cadre didactice și cercetători de la alte institute tehnice. De pildă, cursul de teoria scrierii pe bază unei bibliografii din prelegerile de la cursurile facultative. În acest fel va exista o mai mare participare a studenților la problematica deschisă de aceste cursuri, eliminîndu-se totodată neajunsurile care mai persistă încă în acest domeniu unde precupărire a cadrelor didactice nu sînt încă suficiente, pe măsura posibilităților existente.

UN RAPORT

(Urmare din pag. 1)

fac mă poartă pe un pisc, sau în prăpastie. „Lasă metaforele, mi-ziș, și muncește”. Asta am făcut — și merge.

PREȚENȚII FĂRĂ ACOPIRIE. L-am întreb pe tînrul inginer oțelar ce pretenții are de la civilizație, în schimbul eforturilor lui, și mi-a răspuns: „posibilitatea de a perpetua și aplica comandamentele enumerate”. Și a adăugat că intenționat nu se referă de pe acum la răspunsul material. Fiindcă știe că urmușii și principii la care singur a aderat, el va fi în ciștig și nu cei care au de la civilizație pretenții fără acoperire în efort și în participarea la construcția ei. „Am colegi care nu muncesc nici jumătate din cît ar fi în stare, care nu dau, deci, în nimic civilizației și care totuși — culmea, — cer, revenind, să ca mîncă, iuducîndu-ne toate beneficiile ei. Dar culmea, mai e și cîneori le și obțin. Un fost coleg, fiul unor iluștri universitari, repartizat în proiectare, unde n-a realizat nimic fiindcă nu se ostenește de loc, a fost în schimb „răsplătit” de părinți cu un somptuos apartament — cadou — într-o vilă; și urma în curînd automobilul și tot ce-și va dori.

PREȚENȚII FĂRĂ ACOPIRIE. L-am întreb pe tînrul inginer oțelar ce pretenții are de la civilizație, în schimbul eforturilor lui, și mi-a răspuns: „posibilitatea de a perpetua și aplica comandamentele enumerate”. Și a adăugat că intenționat nu se referă de pe acum la răspunsul material. Fiindcă știe că urmușii și principii la care singur a aderat, el va fi în ciștig și nu cei care au de la civilizație pretenții fără acoperire în efort și în participarea la construcția ei. „Am colegi care nu muncesc nici jumătate din cît ar fi în stare, care nu dau, deci, în nimic civilizației și care totuși — culmea, — cer, revenind, să ca mîncă, iuducîndu-ne toate beneficiile ei. Dar culmea, mai e și cîneori le și obțin. Un fost coleg, fiul unor iluștri universitari, repartizat în proiectare, unde n-a realizat nimic fiindcă nu se ostenește de loc, a fost în schimb „răsplătit” de părinți cu un somptuos apartament — cadou — într-o vilă; și urma în curînd automobilul și tot ce-și va dori.

PREȚENȚII FĂRĂ ACOPIRIE. L-am întreb pe tînrul inginer oțelar ce pretenții are de la civilizație, în schimbul eforturilor lui, și mi-a răspuns: „posibilitatea de a perpetua și aplica comandamentele enumerate”. Și a adăugat că intenționat nu se referă de pe acum la răspunsul material. Fiindcă știe că urmușii și principii la care singur a aderat, el va fi în ciștig și nu cei care au de la civilizație pretenții fără acoperire în efort și în participarea la construcția ei. „Am colegi care nu muncesc nici jumătate din cît ar fi în stare, care nu dau, deci, în nimic civilizației și care totuși — culmea, — cer, revenind, să ca mîncă, iuducîndu-ne toate beneficiile ei. Dar culmea, mai e și cîneori le și obțin. Un fost coleg, fiul unor iluștri universitari, repartizat în proiectare, unde n-a realizat nimic fiindcă nu se ostenește de loc, a fost în schimb „răsplătit” de părinți cu un somptuos apartament — cadou — într-o vilă; și urma în curînd automobilul și tot ce-și va dori.

2.7 MILIOANE PARTICIPANȚI POTENȚIALI. Respinge-

O recență anchetă sociologică, organizată din inițiativa Centrului de documentare al C.N.E. pe tema „Educația fizică și timpul liber al studenților”, a exprimat în cifre o situație în general cunoscută: exceptând studenții din anul I, care timp de două ore pe săptămână participă la cursul obligatoriu de educație fizică, peste 80 la sută din studenții anilor II-VI nu vin în contact cu exercițiul fizic, nu practică nici o disciplină sportivă. Și din procentul și așa destul de redus (sub 20 la sută) de studenți pasionați de sport, mai mult de jumătate reprezintă studenți angrenați sporadic în manifestări sportive de scurtă durată. Pentru motivarea necesității practicării exercițiului fizic de către tineretul studențesc s-a scris mult. Cine nu știe astăzi că educația fizică și sportul contribuie la întărirea sănătății, la dezvoltare fizică armonioasă, la perfecționarea unor calități fizice și moral-volitive necesare în activitatea cotidiană? Cine nu recunoaște caracterul compensator, recreativ și deconectant al exercițiului fizic?

Cum se explică această situație? Lucrează astăzi mai slab comisiile sportive ale asociațiilor studențesci față de anii precedenți? Nivelul tehnic al întrecerilor este nesatisfăcător? Fără îndoială că nu.

Cred că lipsurile se datorează în primul rând catedrelor de educație fizică și sport și unor cadre didactice care predau educația fizică. În mod cu totul eronat se consideră de către lectorii și asistenții de educație fizică și sport că organizarea activității sportive de masă cu studenții trebuie să revină în exclusivitate comisiei sportive A.S. Unele indicații ale Direcției educației fizice și sportului din învățământul universitar interpretate de conducerea catedrelor de educație fizică și de către membrii acestor catedre. Ponderele activității a fost trecută pe umerii studenților și comisiilor sportive ale asociațiilor studențesci, catedrele au obligația să asigure organizarea și desfășurarea activității sportive de masă cu studenții.

Am ales pentru exemplificare Universitatea, care are totuși cea mai bogată activitate competițională de masă, dintre instituțiile de învățământ superior din București.

Dar întrecerile sportive universitare nu prezintă deficiențe numai în ceea ce privește mobilizarea studenților care concurează, ci și în ceea ce privește participarea studenților ca spectatori. De multe ori cei care asistă la un meci între două facultăți sau două institute sînt mai puțini numeroși decît sportivii ce evoluează în arenă.

Cum se explică această situație? Lucrează astăzi mai slab comisiile sportive ale asociațiilor studențesci față de anii precedenți? Nivelul tehnic al întrecerilor este nesatisfăcător? Fără îndoială că nu.

Cred că lipsurile se datorează în primul rând catedrelor de educație fizică și sport și unor cadre didactice care predau educația fizică. În mod cu totul eronat se consideră de către lectorii și asistenții de educație fizică și sport că organizarea activității sportive de masă cu studenții trebuie să revină în exclusivitate comisiei sportive A.S. Unele indicații ale Direcției educației fizice și sportului din învățământul universitar interpretate de conducerea catedrelor de educație fizică și de către membrii acestor catedre. Ponderele activității a fost trecută pe umerii studenților și comisiilor sportive ale asociațiilor studențesci, catedrele au obligația să asigure organizarea și desfășurarea activității sportive de masă cu studenții.

antract sportiv • antract sportiv • antract sportiv • antract sportiv • antract sportiv

ANTICAMERELE ARENEI

PRIM PLAN: FOTBAL CUM PRIMIM PIRAMIDA?

Vacanța fotbalistică, este, după cum se știe, un excelent timp al concluziilor, al retrospectivelor — și mai ales în domeniul mai puțin frecventat în sezonul plin. De aceea, să profităm. Dacă problemele fotbalului de performanță au fost reflectate în ziarul nostru pe spații largi, duminică de duminică, și foarte adesea și peste săptămîna — am numit echipa națională, divizia A, campionatul „junventistilor” și mai sporadic divizia secundă — de baza lui de masă — fotbalul la nivelul juniorilor — ne-am ocupat puțin. Avînd însă în vedere însemnătatea acestui compartiment al activității fotbalistice de care depinde soliditatea fotbalului în general — ne propunem să zăbovim puțin asupra unor aspecte relevate de prima parte a campionatului ce s-a încheiat luna trecută, care invită, indiscutabil, la meditație eforturi și măsuri practice.

Avem toate temerile să fim încredințați că timpul acordat elucidării și soluționării în perspectivă a tuturor problemelor legate de dezvoltarea și stimularea activității fotbalistice la nivelul juniorilor, asigurarea unui cadru organizatoric mai bun, a unor condiții materiale și morale strict necesare, nu va fi cheltuit în zadar. Pentru că, să ne gîndim: de felul cum ne îngrijim de această vastă pepinieră a mlădițelor tinere, depinde viitorul fotbalului nostru. Lucrurile ni se par extrem de limpezite, de firești. Spre a edifica și convinge pe cei ce acceptă mai greu acest adevăr, le vom oferi un argument puternic: reprezentarea grafică. Fotbalul, de la manifestarea lui de masă, pînă la cea mai înaltă treaptă a performanței se reprezintă ca un edificiu de forma unei piramide. Dacă vîrfurile piramidei îl formează naționala, cu eşaloanele imediate ale jucătorilor din prima divizie, baza piramidei, e clădită

ECUAȚIE NEREZOLVATĂ: SPORTUL DE MASĂ STUDENȚESC

teoretică a necesității și practicarea efectivă a exercițiilor fizice și sportului?

Cauzele sînt numeroase și au mai format și în rîndul obiectului unor discuții și analize. Dar...

Astfel, nu se acționează cu eficiență pentru că, încă din școala elementară și liceu, exercițiul fizic s-a devalorizat și devalorizat în concursul sportiv și necesitate. Caracterul formal și neactiv al unor lecții de educație fizică din învățământul elementar și mediu le formează elevilor o imagine deformată despre exercițiul fizic, creîndu-le unora o adevărată repulsiune față de activitatea sportivă. Sub aspectul asigurării materiale a desfășurării activității de educație fizică și sport cu elevii, s-au făcut în ultimii ani pași mari înainte. Există însă și școli în care sălile și terenurile de sport lipsesc, după cum lipsește și eforturile organizațiilor U.T.C., ale unor profesori de educație fizică pentru amenajarea în aceste școli a unor baze sportive cît de modeste.

Fără discuție că interesul sau dezinteresul față de activitatea sportivă, pe care tînarul îl manifestă în anii studenției reprezintă și o reflectare a modului în care a fost rezolvată problema educației fizice în școala generală și liceu.

Lăudabila pasiune pentru studiu, pentru creațiile literare valoroase, sau pentru diferitele forme ale bogatei noastre vieți culturale justifică, însă, numai parțial lipsa unor studenți de pe terenurile și din sălile de sport. Unii studenți, din fericire puțini la număr, preferă stadioul atmosferic, aerul greu de respirat, la propriu și la figurat, a cafe-barurilor.

Asadar, peste 80 la sută din studenții anilor II-VI nu înțeleg plăcerea efortului fizic,

rearea, pe întreg parcursul anului universitar, a unei bogate activități competiționale de masă, cu întreceri inter-institute, inter-facultăți, inter-ani și inter-grupe, la disciplinele îndrăgite de studenți și pentru care există condiții de practicare. Cupa anilor I, campionatele universitare, începînd cu etapa inter-grupe și terminînd cu etapa inter-institute, apoi diferite competiții și concursuri închinată zilelor festive, crosuri, marșuri etc., sînt competiții intrate în tradiția sportivă universitară.

Îată însă că, de la an la an, cifra studenților care participă la aceste întreceri este în descreștere. La Universitatea din București, de exemplu, cea mai mare instituție de învățământ superior din țară, dacă în urmă cu 2-3 ani, în activitatea competițională de masă participau peste 2.500 studenți anual, în primul semestru al anului universitar 1969-1970, în condițiile unei toamne lungi și călduroase care a oferit condiții optime pentru sport în aer liber pînă la începutul lunii decembrie cu greu au putut fi angrenați în activitatea competițională circa 900 studenți, ceea ce reprezintă mai puțin de 10 la sută din totalul studenților din Universitate. Numai în două luni de activitate sportivă — octombrie, noiembrie, 1969 — 23 din cele 115 meciuri programate în campionatele Universității la handbal, fotbal, baschet și volei, nu s-au putut ține din cauza reprezentării unor echipe reprezentative de facultăți. Tradiționalul „Cros de toamnă”, de-abia a angrenat 100 de studenți și studențe, majoritatea din anul I. „Cupa de toamnă” la tenis de masă s-a desfășurat cu mai puțin de 20 studenți. Și, în sfîrșit, de doi ani de zile nici un student nu a participat la un concurs de șah rezervat amatorilor.

de 50 la sută studenții, echipe care consumă mijloace materiale, ocupă multe poziții în sălile de sport studențesci și care, în zilele tuturor eforturilor și sacrificiilor, nu pot sălta, cu excepții unor meciuri de prestigiu degetele unor miini, din coada sălășelilor divizionare.

Așa se face că o serie de cadre didactice de educație fizică figurează în planul individual de muncă cu 8 ore de antrenament pe săptămîna la echipa reprezentativă, 4 ore în specialitate la cursul pentru anul I și nici o oră pentru activitatea sportivă de masă cu studenții.

Este evident că mai util ar fi ca fiecare cadru didactic de educație fizică din învățământul superior să angreneze într-o activitate sportivă susținută 100 de studenți, care doresc să-și desfășoare pregătirea fizică și să se distîndă după orele de studiu, decît să pregătească 12 jucători de performanță medie, deloc reprezentativi pentru institutul respectiv, care-și propun, de la an la an, ca obiectiv, evitarea retrogradării.

S-a pus în repetate rînduri problema următoare: „Este suficientă pentru studenți o lecție de educație fizică pe săptămîna, și aceasta numai în anul I? Nu ar fi necesar să se instituie, prin planurile de învățământ, obligația orelor de educație fizică și pentru anii II și III?”

Fără îndoială că o astfel de soluție ar rezolva problema, însă numai parțial.

Cu sau fără instituirea obligativității orelor de educație fizică la anii mari, studenții ar participa cu plăcere la aceste ore și s-ar întrece în competițiile universitare dacă:

- din primul an de studiu asociațiile studențesci și cadrele didactice ale catedrelor de educație fizică ar desfășura o stăruitoare muncă de lămurire și convingere pentru practicarea exercițiilor fizice și sportului;
- s-ar renunța la vechile gaioane în lecțiile obligatorii de educație fizică, folosindu-se forme noi, atractive;
- s-ar veni în exagerări în ceea ce privește predarea unor elemente de tehnică pretențioasă, perfecționîndu-se în schimb procedeele tehnice de bază, care să permită studenților ca, după câteva lecții, să poată practica, cu satisfacții, sportul respectiv;
- lecțiile de educație fizică ar conține elemente necesare recreării și destinderii elementelor de concurs, iar la lecțiile de jocuri sportive, mai mult joc bilateral;
- cadrele didactice de educație fizică ar fi tot timpul alături de studenți, la competițiile organizate pentru aceștia, asigurîndu-le asistență tehnică, contribuind la mobilizarea lor;
- întrecerile sportive ar avea ca obiect și câștigarea unor trofee sportive simbolice (cupe, plăcuțe, fanioane);
- s-ar veni în împlinirea dorințelor studenților, dîndu-se posibilitatea să practice, în condiții corespunzătoare, unele discipline sportive interesante și utile ca judo, karate, culturism, gimnastică igienică tir cu arcu etc.;
- s-ar planifica în săli mai multe ore cu caracter facultativ pentru baschet și volei;
- consiliile asociațiilor studențesci ar acorda muncii sportive greutatea cuvenită;
- alături de studenți, la activitatea sportivă, și-ar face simțită prezența, în calitate de spectatori și suporteri, toți factorii care, în institut și facultate, contribuie la procesul instructiv-educativ (decani, prodecani, cadre didactice de la specialități de profil etc.);
- s-ar face eforturi pentru ameliorarea bazei materiale (săli terenui, utilaj, echipament);
- în activitatea de propagandă sportivă s-ar folosi mijloace mai eficiente de mobilizare, popularizare și informare (presă, radio, televiziune, film).

convingere pentru practicarea exercițiilor fizice și sportului;

— s-ar renunța la vechile gaioane în lecțiile obligatorii de educație fizică, folosindu-se forme noi, atractive;

— s-ar veni în exagerări în ceea ce privește predarea unor elemente de tehnică pretențioasă, perfecționîndu-se în schimb procedeele tehnice de bază, care să permită studenților ca, după câteva lecții, să poată practica, cu satisfacții, sportul respectiv;

— lecțiile de educație fizică ar conține elemente necesare recreării și destinderii elementelor de concurs, iar la lecțiile de jocuri sportive, mai mult joc bilateral;

— cadrele didactice de educație fizică ar fi tot timpul alături de studenți, la competițiile organizate pentru aceștia, asigurîndu-le asistență tehnică, contribuind la mobilizarea lor;

— întrecerile sportive ar avea ca obiect și câștigarea unor trofee sportive simbolice (cupe, plăcuțe, fanioane);

— s-ar veni în împlinirea dorințelor studenților, dîndu-se posibilitatea să practice, în condiții corespunzătoare, unele discipline sportive interesante și utile ca judo, karate, culturism, gimnastică igienică tir cu arcu etc.;

— s-ar planifica în săli mai multe ore cu caracter facultativ pentru baschet și volei;

— consiliile asociațiilor studențesci ar acorda muncii sportive greutatea cuvenită;

— alături de studenți, la activitatea sportivă, și-ar face simțită prezența, în calitate de spectatori și suporteri, toți factorii care, în institut și facultate, contribuie la procesul instructiv-educativ (decani, prodecani, cadre didactice de la specialități de profil etc.);

— s-ar face eforturi pentru ameliorarea bazei materiale (săli terenui, utilaj, echipament);

— în activitatea de propagandă sportivă s-ar folosi mijloace mai eficiente de mobilizare, popularizare și informare (presă, radio, televiziune, film).

„SĂNIUȚA DE ARGINT” 1970 — CU ETAPĂ FINALĂ PE ȚARĂ!

Secția sport și pregătire militară a C.C. al U.T.C. a aprobat ieri ca etapele de sanie din cadrul „Olimpiadei de iarnă a elevilor” dotate cu trofeul „Săniuța de argint” să li se adauge și etapa finală pe țară. Sîntem în măsură să comunicăm, în urma acestei hotărîri, datele exacte ale etapelor: pe școală și localitate — pînă la 31 ianuarie; pe județ — 1 sau 8 februarie (în funcție de timpul favorabil); finala pe țară — 14-15 februarie la Poiana Brașov.

V.R.

MERIDIAN

Au luat sfîrșit întrecerile turneului internațional de volei rezervat echipelor de junioare și juniori de la Sofia. Competiția masculină a fost câștigată de echipa României, urmată de Bulgaria B, Bulgaria A și Polonia. În ultimul joc, tinerii voleibaliști români au învins cu scorul de 3-0 Bulgaria A. Într-un alt meci, selecționata secundă a Bulgariei a dispus cu 3-0 de formația Poloniei.

În turneul feminin s-au înregistrat următoarele rezultate tehnice: Bulgaria A — România 3-2; Bulgaria B — Polonia 3-2. Clasaмент: 1. Bulgaria A; 2. România; 3. Bulgaria B; 4. Polonia.

La Bohîni (Iugoslavia) a început un concurs internațional de schi-fond, la care participă sportivi din mai multe țări europene. În proba de 10 km. rezervată juniorilor, victoria a revenit lui Șarloti în 33' 33" 6/10. Sportivul român Gheorghiu a ocupat locul 9 cu timpul de 37' 25" 4/10.

Federația de specialitate a U.R.S.S. a stabilit că la edita 1970 a campionatului unional de fotbal să participe 17 echipe (grupele 15 formații clasate în campionatul trecut, precum și echipa câștigătoare a diviziei secundă). Prima etapă a campionatului este programată pentru 15 martie.

în perioada vacanței de iarnă, mai precis între 21 decembrie 1969-10 ianuarie 1970, 2.500 de elevi din școlile generale, școlile profesionale, liceele teoretice, de artă, pedagogice și de specialitate au participat la taberele de instruire și odihnă organizate de C.C. al U.T.C. și Ministerul Învățămîntului pentru șefii comisiilor sportive. La Săcele, lângă Brașov, unde a funcționat tabăra centrală organizată în două serii, la Tîrgu Mureș, Otetul Roșu, Cîmpulung Moldovenesc, Odorheiu Secuiesc și alte locuri, au avut loc activități sportive, concursuri, spectacole, dansuri, jocuri populare, concursuri de cântec și dans, concursuri de sport mai frumoase încă — pînă simțind, ziua Carnavalului de închidere. Instruirea teoretică, activitățile sportive practice, studiul în cabinetele metodice și în notațiile excursiilor sau seriilor dramatice sau imbinat armonios în programul fiecărei zile. Prezenți și noi în tabăra de la Să-

cele, cu obiectivul fotografic, am încercat să derulăm, imagine cu imagine, filmul unei zile oarecare de tabără.

„Orele 7 dimineața. Muzica veselă a stației de radiofonică și elevii de serviciu anunță despterea. Sînt doar câteva clipe în care 650 de elevi și eleve au uitat că exact cu opt ore înainte regretau că seara de dans se încheiasă prea devreme. Doar câteva clipe pentru că o nouă zi, plină de inedit și exuberanță, îi așteaptă. Sumar echipați, așa cum le stă bine sportivilor tineri, dimineața, în aerul tare al muntelui, organizați pe grupe, conduși de profesori, elevii iau cu asalt cele zece minute ale invidierii. Exercițiile dinamice, alergarea ușoară și lupta cu săpăda — nici unul nu s-ar putea fără acest adăos plin de haz — se succed cu rapiditate. Sutele de elevi mai sînt

încă împreună pe timpul altor două momente ale programului: la micul dejun și la ceremoniile careului de dimineață. După raport, după stabilirea „gospodărie-

gantele autocare ale O.N.T. care îi așteaptă, punctual, pentru a-l duce într-o excursie la Poiana Brașov. O excursie în care se schiază pe renunitele pîrîi, se

Vlahuța” din Rînnicu Sărat. Fie că este vorba despre inițiere sau perfecționare, esențialul este că progresăm rapid. Nici n-ar fi de conceput ca un șef de comisie

poftida zăpezii, angrenează 36 de echipe complete (!) în întrecerile preliminare. Terenul curățat și marcat cu tușe de nisip este mărturie și a spiritului gospodă-

de formații. La șah și tenis de masă peste 100 de concurenți figurează pe tabelele de concurs așezate în sala celor cincizeci de saluri și șase de mese de tenis, așa cum prevede chiar regulamentul internațional. „Pentru după amiaza zilei, este așteptat un oaspete drag: antrenorul federal de atletism prof. Petre Zimbreșteanu „N-am să uit multă vreme filmul (realizare proprie, de 1 1/2 oră — n.n.) despre atletismul olimpic mexican prezentat și comentat de invitatul nostru — ne-a spus eleva Liceului pedagogic din Carei, Rozalia Vom. Am îndrăgit, parcă, și mai mult acest sport minunat”.

Dar, iată, s-au întors excursioniștii. Ei nu vor să piardă nici o melodie a concursului de muzică ușoară. Tabăra întreagă l-a aplaudat pe Mircea Vlăcuț de la Liceul „Aurel Vlaicu” din București care a câștigat premiul întâi, din 35 de concurenți înscriși inițial, cu o compoziție personală. Și nici să piardă, cumva, dansul care se încheie la orele 23 fix (directorul taberei, tov. prof. Septimiu Todora nu cedează la... rugămintă!). Dimineața la 7, regretele sînt din nou uitate... Începe o nouă zi a calendarului de tabără. Alte activități practice și metodice în săli și în aer liber, alții oaspeți, alte surprize tonifiante pentru orele de distracție. Și filele calendarului, aici în tabără, parcă zboară extraordinar de repede.

VIOREL RABA
Fotografii: C. CIOBOATĂ

SECVENȚE DIN FILMUL UNEI ZILE

ÎN TABĂRA DE LA SĂCELE

lor” zilei care vor face de serviciu la bucatărie, la dormitoare sau telefon, preocupările grupelor se diversifică.

Cinci dintre ele, adică 100 de elevi, își ocupă locurile în ele-

patinează, se întrec echipajele de săni, pînă la căderea serii.

„De mare folos ne sînt indicațiile profesorilor și antrenorilor care ne însoțesc — ne relatează Emil Ichim de la Liceul „Al-

sportivă să nu fie „în temă” în orice ramură de sport”.

Ce se întimplă cu cei rămași „acasă” în tabără? Ei sînt angrenați în marea competiție internă „Spartachiada”. Fotbalul, în

resc, al fotbalistilor. În cele două săli de sport din Săcele, la Liceu și la Școala profesională de construcții, se întrec voleibaliștii și baschetbaliștii programați și constituiți — tot de către ei — în 20

de peste hotare

VIETNAMUL DE SUD

● Guvernul Revoluționar Provisoriu a hotărât suspendarea operațiunilor militare cu ocazia Anului Nou vietnamez
● Greva la Saigon

SAIGON 7 (Agerpres). — Postul de radio „Eliberarea” a anunțat că Guvernul Revoluționar Provisoriu al Republicii Vietnamului de Sud a hotărât să suspende orice operațiuni militare pe o perioadă de patru zile, cu ocazia sărbătorilor TET — Anul Nou vietnamez. Operațiunile militare vor fi întrerupte începând cu ziua de 5 februarie, ora 7 (ora locală) până în ziua de 9 februarie, ora 7 (ora locală). Agenția V.N.A. precizează că,

în această perioadă, soldații, ofițerii și funcționarii regimului de la Saigon vor putea să-și viziteze familiile în zonele eliberate și aflate sub controlul forțelor patriotice, cu condiția ca aceștia să nu meargă în grupuri și să nu fie înarmați. De asemenea, soldații trupelor americane și satelite vor putea circula fără restricții în zonele eliberate trebuind, pentru aceasta, să respecte aceleași condiții.

● IN CURSUL NOPTII de marți spre miercuri, forțele patriotice din Vietnamul de sud au declanșat 37 de bombardamente cu rachete și mortiere asupra unor baze ale trupelor americano-saigoneze. Baza de artilerie americană „Ross”, instalată la 16 kilometri sud-est de An Hoa, s-a aflat printre principalele obiective ale atacurilor inițiate de patrioți.

În ultimele 24 de ore, regiunea saigoneză a fost scena unor lupte grele între detașamentele patriotice și unități ale trupelor inamice. În același timp, au fost semnate ciocniri violente între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze la sud de orașul Da Nang, în provincia Tam Ky, în zona Platourilor Inalte și în jungla din provincia Quang Tin.

În cursul luptelor ce au avut loc în ultimele 48 de ore, forțele aeriene ale S.U.A. au pierdut cinci elicoptere — informează agenția United Press International, citind un comunicat difuzat la Saigon.

SAIGON 7 (Agerpres) — Miercuri a declarat o grevă de 24 de ore peste 30.000 de muncitori și funcționari de la Saigon, informează agențiile de presă. Activitatea portului Saigon este practic paralizată. La grevă, considerată ca cea mai mare acțiune de acest fel care a avut loc din 1964, participă muncitori din industrie și transporturi care cer reprimirea lucrului a 600 din tovarășii lor de autorități ale de la Saigon. Muncitorii de la Saigon au răspuns apelului la grevă, deși în Vietnamul de sud autoritățile au declarat ilegală orice acțiune grevistă.

Un reprezentant al sindicatelor din Vietnamul de sud, citat de agenția Reuter, a declarat că muncitorii au hotărât să prelungească greva cu 72 de ore dacă autoritățile vor refuza să satisfacă revendicările lor.

Reluarea acțiunilor greviste în Italia

ROMA 7 (Agerpres) — O dată cu începerea noului an în Italia au fost reluate acțiunile greviste. Cele 90.000 de lucrători din transporturile publice, ale căror greve au fost declanșate la sfârșitul anului trecut, ca urmare a refuzului conducerii întreprinderilor de a semna noul contract colectiv de muncă, au oprit miercuri toate mijloacele de transport în comun. Timp de cinci ore, în cursul dimineții, traficul urban a fost paralizat la Roma și în alte orașe.

După-amiază au continuat grevele turmente.

Tot miercuri au declarat grevă și lucrătorii din sectorul de distribuție a gazelor. În ace-

lași timp a continuat și greva funcționarilor din ministerele de finanțe și trezorerie, ceea ce a dus la întârzierea efectuării unor plăți ca și a încesării impozitelor.

Ministrul muncii și al prevederilor sociale, Carlo Donat Cattin, a convocat pe liderii celor trei mari centrale sindicale pentru a discuta o serie de probleme referitoare la încheierea noulor contracte colective de muncă. Citind surse informate din capitala Italiei, agențiile de presă menționează că se așteaptă ca ministrul să solicite centralilor sindicale cooperarea în vederea sporirii producției industriale.

Ancheta privind accidentul senatorului Edward Kennedy

EDGARTOWN 7 (Agerpres). — Ancheta oficială deschisă luni la Tribunalul din Edgartown (Massachusetts) pentru a stabili dacă urzarea, judiciară în afacerea accidentului de automobil provocat de senatorul Edward Kennedy la 18 iulie anul trecut, trebuie continuată, își urmează cursul. Martorul „vedetă” al anchetei, senatorul, a compărut în fața tribunalului și, după cum a afirmat ulterior ziaristilor, el a răspuns „în modul cel mai complet posibil” întrebărilor puse de judecătorul James Boyle. Senatorul a precizat că a furnizat o serie de detalii putând să fie utilizate pentru restabilirea faptelor. El a arătat că declarațiile sale au fost asemănătoare celor făcute poliției a doua zi după accident, precum și versiunii pe care a expus-o într-un interviu

televizat, o săptămână după aceea.

Tribunalul a audiat marți pe Joseph Cargan și Paul Markham, care au participat la reuniunea organizată de senator în seara accidentului. Cei doi au afirmat că au participat împreună cu senatorul la căutările infructuoase ale victimei, după producerea accidentului.

Amănuntele anchetei nu se cunosc, deoarece audierile se desfășoară cu ușile închise. S-a aflat, între altele, că tribunalul a cerut să i se prezinte portieră dreaptă a mașinii cu care s-a produs accidentul, pentru a fi studiată. Nu se știe care este scopul unei astfel de cereri.

Ancheta urmează să se încheie joi sau vineri, dar rezultatele sale nu vor putea fi cunoscute decât după elucidarea completă a afacerii.

EXPOZIȚIE ROMÂNEASCĂ LA WASHINGTON

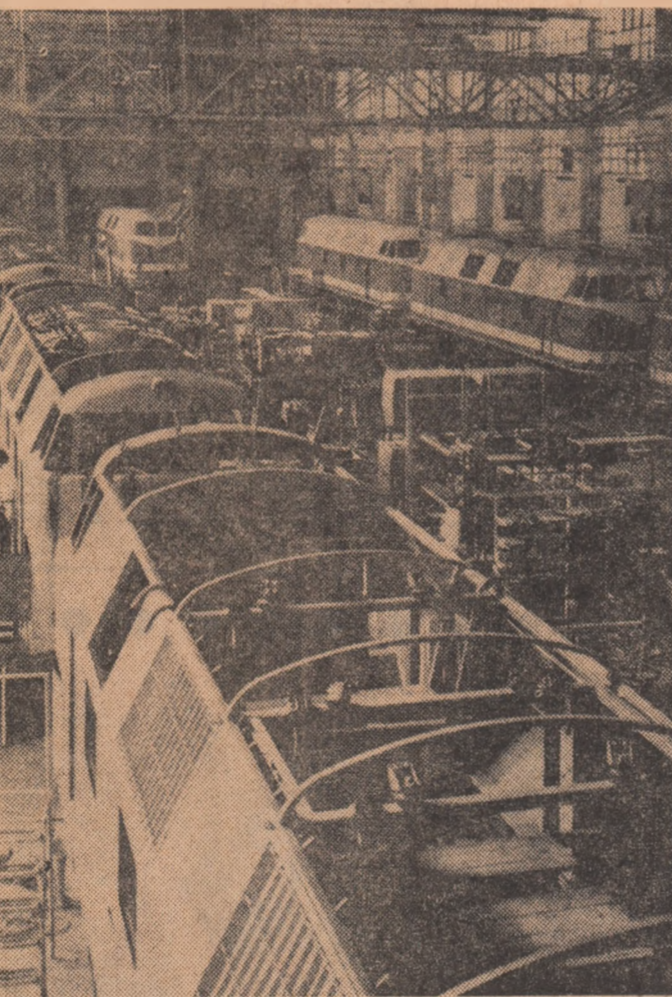
● „INSTITUTUL SMITHSONIAN” din Washington, cel mai mare complex de muzee din Statele Unite ale Americii, găzduiește în aceste zile expoziția de fotografii „Vestigiile daco-romane pe teritoriul României”.

Expoziția a fost organizată sub auspiciile Institutului Smithsonian și Ambasadei Republicii Socialiste România din Washington. În peste 100 de fotografii alb-negru și color, sunt prezentate câteva dintre cele mai concludente mărturii arheologice ale frământărilor istorice a poporului român, influența daco-romană asupra arhitecturii, sculpturii, uneltelor, ornamentelor și cizlei locuitorilor țării noastre, începând din secolul al doilea și până în prezent.

În cuvântul rostit la vernisajul expoziției, asistentul secretarului pentru relații publice al Institutului Smithsonian, dl. Warren, a subliniat bogăția și varietatea vestigiilor arheologice descoperite pe teritoriul României și marea lor însemnătate istorică. Vorbitorul a arătat că expoziția va călători prin mai multe orașe și universități din Statele Unite, ea constituind un important factor pentru cunoașterea unei părți a trecutului istoric al poporului României de astăzi.

Răspunzând, ambasadorul român la Washington, Corneliu Bogdan, a subliniat, printre altele, contribuția pe care o pot aduce astfel de mesaje ale artei și culturii popoarelor la cauza unei mai bune cunoașteri a valorilor lor spirituale, la apropierea lor.

La vernisajul expoziției au participat șefi de misiuni diplomatice, membri ai corpului diplomatic, oameni de artă și cultură, profesori universitari, ziaristi și un numeros public.

R. D. GERMANĂ. — Uzinele de locomotive „Karl Marx” din Babelsberg

ORIENTUL APROPIAT

● Reuniunea Camerei deputaților din Liban
● Incidente israeliano-egiptene

● REUNIUNEA PRELUNGITĂ a Camerei deputaților din Liban, care a avut loc marți noaptea, în legătură cu evenimentele survenite în ultima săptămână în regiunile de sud ale țării, s-a caracterizat printr-o atmosferă furtunoasă, relatează din Beirut corespondentul agenției France Presse. Aceste dezbateri au reardat la suprafață cele două tendințe existente în sinul Adunării libaneze referitoare la prezența în țară a refugiaților palestinieni. Partizanii sprinjului total acordat fedaiilor se grupează în jurul ministrului de interne al țării, Kamal Jumblatt.

„Libanul”, a declarat acesta, trebuie să contribuie la lupta arabă, iar această contribuție rezidă în a permite fedaiilor să organizeze diverse operațiuni având ca bază de plecare teritoriul libanez. Totodată însă, ministrul de interne a menționat că este necesar o „coordonare a activităților forțelor de comandă care comit, uneori, acțiuni dăunătoare Libanului, cum este cea de la Metouhah, care a provocat serioase represalii israeliene”.

Liderul celei de a doua grupări, care respinge orice cooperare cu fedaiii, este, potrivit aceluiași agenții, Raymond Edde, reprezentant al partidului de

opziție Blocul Național. Acesta a declarat că „este imposibilă cooperarea între forțele de guerrilla și autoritățile libaneze, din pricina neîncrederii reciproce” și și-a reînnoit propunerea de a se apela la forțele Națiunilor Unite pentru asigurarea stabilității și calmului în regiunile de sud ale țării. Reuniunea parlamentului libanez a luat sfârșit fără a se adopta o hotărâre în această privință.

● CAIRO — Avioane israeliene au încercat să violeze miercuri spațiul aerian al Republicii Arabe Unite în regiunile Suez, Dahshour, Inshas și Tell El Kebir, pentru a bombardata instalațiile militare egiptene din aceste sectoare — anunță un comunicat difuzat de postul de radio Cairo. Comunicatul menționează că artileria antiaeriană a R.A.U. a intrat imediat în acțiune, obligând avioanele israeliene să se retragă.

● TEL AVIV — Un purtător de cuvânt al armatei israeliene a anunțat că avioane israeliene au efectuat miercuri raiduri asupra unor poziții militare egiptene, situate în zona Canalului de Suez, precum și în sectoarele Tel El Kebir, Dahshour și Inshas, situate în delta Nilului. Unul din obiective — a menționat purtătorul de cuvânt israelian citat de agenția Associated Press — este situat la numai 28 de kilometri de Cairo. Se precizează că toate aparatele de zbor israeliene s-au înapoiat la bazele lor.

TABĂRA DE INSTRUCȚIE afectată bazei militare americane de la Wheelus va fi remisă astăzi forțelor aeriene libaneze, anunță într-o informație transmisă din Tripoli agenția M.E.N.

Tratat de prietenie semnat între Tunisia și Algeria

La Tunis a avut loc o ceremonie, în cadrul căreia au fost semnate un tratat de prietenie și bunăvecinătate, precum și o serie de acorduri bilaterale privind cooperarea în domeniile economice și financiar între Algeria și Tunisia.

Documentele au fost semnate de șeful diplomației algeriene, Abdelaziz Bouteflika, aflat în vizită oficială la Tunis, și de omologul său tunisian, Habib Bourguiba jr.

Încheiat pe o perioadă de 20 de ani, tratatul stipulează, printre altele, că cele două țări se angajează să nu adere la nici un pact sau grupare îndreptată împotriva vreunui dintre părțile semnatare, să se abțină „de la

JAPONIA. — Pavilionul industriei japoneze de automobile de la „Expo-70”, în construcția la Osaka, va avea forma unor corturi uriașe

Sedința cabinetului francez

● CONSILIUL DE MINISTRI AL FRANȚEI, întrunit miercuri în ședință ordinară sub președinția șefului statului, a dezbătut diverse aspecte ale politicii franceze în Orientul Mijlociu. Relatind despre desfășurarea ședinței, Leo Hamon, purtătorul de cuvânt al guvernului, a relevat că embargoul impus de Franța asupra livrărilor de arme către țările Orientului Mijlociu „variază potrivit calității ofensivei a armelor, poziției geografice a țărilor cumpărătoare, participării lor directe sau nu la luptă, și în fine, evoluției conflictului”.

El a confirmat că „între Franța și Libia se desfășoară tratative în cadrul unei cooperări largite în toate domeniile” și a remarcat că „de altfel, Franța nu este singura țară cu care Libia poartă negocieri. Acest stat — a spus Leo Hamon — se află în tratative cu diverse alte puteri occidentale”. Purtătorul de cuvânt a arătat că guvernul „a reținut un anumit număr de precizări” cu privire la comerțul francez cu arme, dar a refuzat să ofere amănunte ziaristilor.

● GUVERNUL AMERICAN nu este în nici un fel „preocupat” de intenția atribuită guvernului francez de a acorda un ajutor militar Libiei, a declarat marți purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat al S.U.A., Robert McCloskey. Totuși, a adăugat el, „noi sintem interesați de orice informație pe care guvernul francez este dispus să ne-o furnizeze în legătură cu această afacere”.

toate actele de natură să aducă prejudicii intereselor unuia dintre parteneri și să rezolve toate disputele pe cale diplomatică, prin negocieri directe sau prin alte mijloace pașnice conform principiilor Cartei O.N.U.”. Pe baza acestui tratat, Algeria și Tunisia au hotărât, pe de altă parte, să stabilească o procedură de consultări regulate asupra problemelor de interes comun. Documentul subliniază dorința părților semnatare „de a menține între ele o pace permanentă și o prietenie sinceră și raporturi frățești” pe baza încrederii reciproce și a principiului respectului reciproc al suveranității naționale.

În sfârșit, cele două părți se angajează să-și dezvolte relațiile în toate domeniile, cu prioritate în cel al cooperării economice.

ROMA: Revenire la vechea formulă?

Începutul de an părea dominat de necazurile pricinuite de o gripă care a îmbolnăvit aproape 20.000.000 de italieni. A fost un revelion cu... medicamente, mai puțin vesel ca altă dată dar la fel de zgomotos pentru că cei obligați să rămână în locuințele lor au auzit pe ferestre — potrivit obiceiului — uriașe cantități de diferite obiecte, mai ales din inventarul bucătăriilor. Dar oficialitățile — lipsite de aviditate pentru pitoresca reporterilor — au semnalat faptul că epidemia de gripă a costat economia Italiană peste 150 miliarde de lire, sumă de dimensiuni respectabile. Totuși, în data de 1970 a intrat în drepturile sale gripa a încetat de a mai fi preocuparea nr. 1. Vechile probleme politice au reapărut în titlurile gazetelor, acaparând pagina întâi a marilor cotidiene. S-a reluat o dezbateri ce seamănă cu explorarea unui labirint fără ieșire: viitorul formulei de „centru-stingă”. Toți cei în cauză preferă să vorbească mai ales despre tratatul acestei formule. Or, bilanțurile nu sînt încurajatoare. „Centru-stingă” s-a confundat cu tactica imobilismului, cu refuzul de a aborda frontal problemele grave. LE MONDE scria că „programul de centru-stingă, care la origine enumera o serie de reforme a rămas prea adesea enunțiativ sau neindeplinit”.

Înnoirile așteptate au rămas în domeniul fagăduielilor. LE SOIR vorbea despre „structuri vetuste, o admirație sclerозată, un sistem inadapdat saltului înainte pe care, totuși, țara l-a făcut”. Contradicțiile societății italiene au generat o suită de crize politice pe care schimbările de formații ministeriale nu au reușit să le soluționeze în profunzime. Pentru a se ieși din criză s-a mizat pe provizorat. „Centru-stingă” a intrat într-un impas prelungit până în momentul în care, după sciziunea din rândul socializilor, refacerea echipei a devenit imposibilă. Atunci s-a născut actualul guvern „monocolor” — compus din democrat-cresțini dar susținut în parlament de foștii parteneri. Ideea revenirii la o coaliție este obsedantă mai ales pentru democrat-cresținii lipsiți de majoritatea parlamentară indispensabilă unei guvernării stabile. Inițial, socializii, socialiștii unitari (foști social-democrați care au preferat să se regroupeze sub o altă etichetă) și republicanii promiseră reluarea convorbirilor privind coaliția după alegeri administrative și regionale din primăvară, așteptate ca un test de popularitate. Timpul trebuia, de asemenea, să clarifice disensiunile dintre socializii și socialiștii unitari care atecază probleme esențiale, prima în ordinea importanței fiind cea legată de raporturile cu celelalte forțe de stînga și cu deosebire cu comunistii. Socializii unitari au relansat argumente desuete din arsenalul anticomunismului și s-au instalat cu încredințare pe poziții ce s-au dovedit de mult a fi falimentare.

Ultimele luni ale lui 1969 au fost martore ale unor frământări sociale accentuate, exprimate într-o mișcare grevistă de proporții impresionante. Evoluția politică a fost complicată prin atențiile din decembrie care au produs un puternic șoc în opinia publică. În aceste împrejurări, Mariano Rumor a lansat un apel la reînnoirea coaliției de „centru-stingă”. Într-un interviu acordat ziarului LA STAMPA, premierul a reamintit că „un cabinet monocolor este prin el înșiși slab, dezechilibrat... nu poate reprezenta decât un expedient, o fază de tranziție”, și, ca atare, „trebuie refăcută formula centru-stingă și asta cât mai repede posibil”. Rumor semnala, totuși, dificultățile adăugînd: „Nu mă gândesc că o asemenea guvern s-a putea realiza mine...”. Dar el le cerea foștilor parteneri „să renunțe la divergențe și la bănuielele reciproce”. Le cerea, oră, imposibilul?

În acest început de ianuarie s-au întîlnit la Roma secretarii celor patru partide ale vechii coaliții pentru a discuta reînnoirea colaborării guvernamentale. Inițiativa a aparținut democrat-cresținilor. Scurtele declarații făcute presi după reuniune nu îngăduie aprecieri concludente. S-au scris fraze lapidare, impresive („întîlnirea a fost folositoare”, „există posibilități de apropiere” etc) iar de Martino, liderul socialiștilor, a preferat să se abțină de la a caracteriza a schimbului de vederi. Se afirmă că o nouă întîlnire va avea loc, dar data ei exactă nu a fost stabilită (ceea ce ar putea constitui un indiciu asupra bilanțului reuniunii de luni). Direcțiunea partidului socialist se întrunește joi pentru a dezbate situația. Abia după aceea se va prezenta momentul reintîlnirii exponenților celor patru partide.

Relansarea formulei de „centru-stingă” întîmpină dificultăți deoarece nu este vorba doar de întocmirea unei liste de priorități, de examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate, de un program de reforme. Neînțelegerile provin din optica diferită privind orientarea de ansamblu a viitoare coaliții: unii doresc o simplă reeditare a vechii maniere de guvernare cu adausul „innoirilor” necesare. Există, însă, forțe politice care concep noul guvern drept un instrument pentru aplicarea unei politici de „mină forte”. Pentru aceste forțe, „centru-stingă” trebuie să fie doar eticheta aplicată unei politici de dreapta, care să abandoneze orice tentativă de maleabilitate în raporturile cu acele sectoare ale vieții politice care reprezintă interesele păturilor populare. Patronatul neliniștit de implicațiile mișcărilor greviste ar dori să obțină o orientare represivă anticomunistă, să introducă un climat de intimidare. Scrisoarea pe care liderii sindicali, aparținînd celor trei mari centrale, au adresat-o președintelui Saragat pentru a semnala măsurile represive împotriva greviștilor, reflectă tensiunea de pe frontul social. Cei ce muncesc avertizează ferm asupra primejiei unei deplasări spre dreapta a politicii oficiale cu consecințele grave pe care le presupune. Comuniștii subliniază că formarea unui guvern ce ar purta o puternică apărare de dreapta „ar da satisfacție forțelor care mizează pe confuzie și alarmism”. P.C.I. a cerut tuturor forțelor muncitorești și populare „să întărească acțiunile politice unitare împotriva amenințărilor și șantajului dreptei, pentru o cotitură democratică, pentru a impune soluțiile cerute de masă”.

Va putea fi format un guvern de „centru-stingă” înainte de alegerile din primăvară? Unii comentatori răspund afirmativ dar își iau și măsuri de precauție pentru că antagonismele dintre cele patru partide cheamă să formeze noua echipă ministerială nu pot fi depășite doar grație apelurilor ce pledează pentru reînnoirea la bănuielele reciproce”. LE MONDE afirmă că Rumor „joacă ultima sa carte” și că un eșec ar putea aduce din nou pe alegători în fața urnelor.

EUGENIU OBREA

pe scurt

● UN COMUNICAT OFICIAL anunță că următoarea întîlnire între cancelarul R.F. a Germaniei, Willy Brandt, și președintele Franței, Georges Pompidou, va avea loc la Paris la 29 ianuarie. Ea va fi prima din cele două întîlniri anuale la nivel înalt, prevăzute de tratatul de prietenie franco-german.

Furt de arme în Cipru

● UN GRUP de aproximativ 20 de ciprioți greci, înarmați și mascați, au atacat în cursul nopții de marți spre miercuri un post al gărzii naționale din localitatea Omodhos, în districtul Limassol. Aceștia au sustras o mare cantitate de arme autoamate și muniții. În urma cere-

țărilor întreprinse de poliție, s-a constatat că grupul aparține organizației clandestine cipriote „Frontul Național”. Acest atac reprezintă o a doua operație de acest fel, efectuată de către terorizii naționaliști în ultimele zile. Săptămîna trecută, ei au furat, în urma unei acțiuni similare, în apropiere de Limassol, aproximativ 1.000 de kilograme de dinamită și muniții.

● INTR-UN COMUNICAT difuzat la Bogota, comandamentul forțelor armate columbiene a anunțat că 89 de militari au fost ucși în cursul luptelor duse în anul 1969 cu detașamente de partizani din această țară. Comunicatul menționează, de asemenea, că în aceeași perioadă, un număr de 183 de partizani au fost capturați.

Luptele cele mai importante au avut loc în departamentele Tolima, Huila, Antioquia, Valle del Cauca și Munții Orientali.

Collins — secretar de stat adjunct

● ASTRONAUTUL MICHAEL COLLENS a deșut marți seara în cadrul unei ceremonii care a avut loc la Departamentul de stat al S.U.A., jurămîntul în noua sa funcție de secretar de stat adjunct pentru problemele publice. Collins, cel care a pilotat astronava „Apollo-11” cu ajutorul căreia omul a pus pentru prima dată piciorul pe Lună, a declarat că sarcinile ce le incumbă noua sa muncă ridică „mai multe probleme, în mai multe domenii, decât călătoria pe care a întreprins-o spre Lună”.

● COMITETUL ALGERO-IRAKIAN instituit de conferința arabă la nivel înalt pentru a media în conflictul dintre Arabia Saudită și Republica Populară a Yemenului de Sud, urmează să seosească în următoarele zile la Aden, anunță cotidianul egiptean „Al-Gumhuriya”.

Surse oficiale din capitala Yemenului de Sud, citate de agenția M.E.N., au făcut cunoscut că oficialitățile de la Aden au adoptat toate măsurile necesare pentru a facilita activitatea membrilor comitetului. Potrivit înțelegerii intervenite între părțile în conflict membrii comitetului vor vizita regiunea Wa-

diah contestată de cele două țări. După vizitele la Aden și Ryad comitetul va prezenta Ligii arabe un raport.

● AFLAT LA MONROVIA, în cadrul turneului pe care îl efectuează într-o serie de capitale africane, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U Thant, a avut întovăderi cu președintele Liberiei, William Tubman. Convorbirile au fost consacrate unui schimb de păreri privind problemele majore ale continentului african, printre care și evoluția situației din Nigeria. Totodată, într-o declarație făcută la Monrovia, U Thant a

releat contribuția pe care o aduce Organizației Națiunilor Unite la soluționarea unor probleme dificile.

Colette Flech, prima femeie-primă al orașului Luxemburg, își asistă călătorul semind în cartea de onoare

Casa Albă — nr. 2

● PREȘedintele RICHARD NIXON intenționează să creze în California a doua Casă Albă, conferind reședinței sale particulare din San Clemente statutul de sediu complementar al puterii executive. Confirmînd această intenție a președintelui, purtătorul său de cuvînt, Ronald Ziegler, a declarat că „crearea unei Case Albe pe coasta californiană este de natură să apropie Estul de Vestul Americii și să ofere locuitorilor acestei apuse-n sentimentul unei participări mai active la viața guvernului lor”.

● INTRE AUTORITĂȚILE americane și franceze a intervenit un acord privind măsurile care să fie întreprinse pentru a combate transportul ilegal de heroină din Franța în S.U.A. De asemenea, S.U.A. au inițiat discuții cu Turcia pentru a acesa-ta din urmă să interzică cultiva-varea opiumului, „materia primă” care servește la prepararea heroinei. Făcînd parte dintr-o largă

campanie de luptă contra traficului de stupefianți, acordul cu Franța va permite ca un număr sport de agenți ai brigăzii americane a stupefianților să ancheteze pe teritoriul francez pentru depistarea centrelor de fabricare și expediere a drogurilor în S.U.A.

● UN COMUNICAT BIA-FREZ informează că trupele generalului Odumegwu Ojukwu au reușit să recupeze trei sate situate la aproximativ 50 de kilometri de orașul Owerri și înaintăz în prezent pe drumul principal ce duce spre Port Harcourt.

Potrivit comunicatului amintit, trupele biazefreze au stăvilit pentru moment înaintarea forțelor federale în sectorul Owerri, unde au avut loc săptămîna trecută lupte grele. Știrile difuzate anterior de autoritățile biazefreze semnala-u o intensificare a ofensivelor federale în toate sectoarele și în primul rînd în împrejurimile orașului Owerri, ultima redută biazefreze.